

# હઝરત પીરાને પીર

(૬૬૦)

શ્રી અવનચત્રિ,



નિઝામુદ્દીન દુર્રો કા



અલ્લાહ અકબર

# હઝરત પીરાને પીર

૧ હફ

— ક્રમ નં. —



વિજ્ઞાન ય પ્રગટ કરનાર

નિઝામુદ્દીન હુસૈન

૧ ૧૧ અમ-૧૪૧૦



કામલ અહમદ

• અક્ષાહો અકબર •

# હઝરત પીરાનેપીર દસ્તગીર

૩

## જીવન ચરિત્ર

લખનાર અને પ્રકાશક  
નિઝામુદ્દીન એ કુરેશી  
પાચપટ્ટી, અમદાવાદ.

આદિતિ ૧લી

પ્રત ૧૦૦૦

સને ૧૯૨૪

હિજરી ૧૩૪૬

કીમત ૧ રૂપીઆ \* \* આકીકા ખાતે શી ર

( પ્રકાશકે સર્વ હક્ક સ્વાધીન રાખ્યા છે )

15 - 11 - 1971

સાઉથ આફ્રીકાના સોલ એજ ૮

ધી સિદ્ધા પીટીંગ વડે

૧૩૭ પ્રે પ્રેસિડેન્ટ (નાટાલ)

અમદાવાદ

ગુજરાત કાપીગૃહ સમહ

અમદાવાદ પાનકોરનાર આવેળ

ધી 'મનહર' પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ

મા મતા ૧૯ ગણપતરામે છાપ્યુ

બરમાના સોલ એજ ૮

એમ એચ અલુ

૩૭૬, સુરતી બી મજાગ રગુન.

અર્પણ પત્રિકા

કું

મારું

આ પુસ્તક

આફ્રીકા નિવાસી

પણ હાલ જન્મત વાસી

મરહુમો મગફર જનાબ

યુસુફ અહમદજી મુલ્લા સાહેબ

ની રહને તેમની મઝહબી તથા

કવમી અસ ન્ય સેવાઓની

યાદમાં અર્પણ કરતા

આનંદ

માનું

કું

અલ્લાહ તઆલા એમને યુગુર્ગાને

દીનના સદકામાં સદાને માટે

જન્મતે મોઅલ્લામાં

રાખે. આમીન.

નિઝામુદ્દીન કુરેશી.

વિદ્યાપીઠ  
અમદાવાદ

શાલક

## પ્રસ્તાવના.

માગ મિત્ર જનાખ નિકામુદ્દીન ડુરેલી સાહેબ સાથે મિત્રાચારીનો સમઘ જોડાયોને લાખો સમય થયો નથી એટલામા તો તેમનો પત્ર મળ્યો કે મારે આ પુસ્તકની પ્રસ્તાવના લખવી એ પ્રમાણે એક મહાન પવિત્ર આત્મા હઝરત પીગનેપીગ દસ્તગીર ૭૬૦ ના બોધ દાયક જીવન ચરિત્રના પુસ્તક માયે તેને ગામેલ કરી મને આભારી કર્યો તે માટે હું એમનો ખરો અત ડગણ પુરવક આભારી થયો '૭

જગત કતોએ વિશ્વમા ૧૮૦૦૦ જાતીના જીવોને હમ્તી મા આખ્યા છે તેમા આદમ જાતને અશકુલ મખનડાનનો દગજો બહી સર્વથી મોટો દગજો આખો છે અને તેઓ કેન પોતાની ઓળખાણુ ડગવવા માટે ખુદો (અકકલ) આપી સત્ય, અસત્ય સાડ અને નગ્ન પાગખતા તથા પોતાના પયદા ડગનાને ઓળખતા કર્યો, આટલુ કરવા જતા મનુષ્યો ઉપર પોતાનો ઉપકાર ઓછો હોય તે પ્રમાણે ગણી સુમાર્ગ ખતાવવા માટે પોતાના પ્રતિનીધીઓ મોકલ્યા અને તે પાડ આત્માઓ માગફતે મનુષ્યોને સારે ન્તે દોગ્યા એ પ્રતિનીધી પણાનુ છેલ્લા પ્રાતનીવી હઝરત મોહમ્મદ મુમ્તુશ (સલ૦) ને વિશ્વમા મોકલી અત આખો છે એ પ્રમાણે જગત

કર્તાએ પોતાના સાચા 'પ્રમીતો' પ્રચાર કરવા માટે જગથે  
ઓછું કયું નથી

પ્રતિનિધીઓના અત આતી ગયો તે જા ખુદ નઆલાએ  
પોતાના રૂઝો કરમ ઓગે કર્યો નથી તે આ ઉપરથી  
અપ્પ જણાય કે કે તેણે પોતાના ડલ્લા પ્રતિનિધી હજમ  
મોહમ્મદ મુસ્તુના (સલ૦) ની મુખાગદ જીએ કહેવડાવ્યું છે  
કે - 'મેશડ ખુદાએ પાક હજએક સદીની રાગઆતમા આ  
હમ્મનના માટે એક મનુષ્યને ઉભો કરો જે દીને હસવામન  
નાજો કરો આ અમન વાણી પ્રમાણે હજમ પીગને પીગ  
દસ્તગી કરો માહેએ ગાહેરી અને બાતેની હમમા પુગ  
પ્રતીણ થમ દુનિયાના મનુષ્યોને બોધ આપવાનું શુભ કાય  
સને પગ લિજરીમા શરૂ કર્યું ખરેખર એ સદીની  
શરઆતજ ગણી શકાય અને એઓજ દીને તાને કરનાગ  
હરી રાકે છે હજમ પીગને પીગ દસ્તગીર કરો તુ જીવન  
કાધ વિનાનું છે અને એ પાક યકનીના સબધમા આજ  
મુધી બે મન પડ્યાજ નથી એના મદાન પુરપના જીવન  
ચરિત્રની ગુજરાતી આલમને અતિ જરૂર હતી તે આ  
પુસ્તક દરેક રીતે પુરી પાડશે એવી સપુર્ણ ખાતરી ગહે છે

આ જીવન ચરિત્રના વાચનથી મનુષ્યના બ્રમીત મન  
ઉપર ભારે અસર થાય છે અને ગુજરાતી સાહિત્યમા  
હસલામની પવિત્ર વ્યકતીઓના જીવન ચરિત્રો ધણાજ ઓછા



છે તેથી આ પુસ્તક બેસક આવકારદાયક મણુશે વળી  
શુદ્ધ સગદન વિગેરે ચળવળોમા અટકાયત ૩૫ થઈ પડે  
એવું આ પુસ્તક છે ડાગણુ કે જેઓને ઇસ્લામનું પુરૂ જ્ઞાન  
નથી તેઓ થોડી મહેનતે ઇમલામની કેટલીક ખુબીઓ આ  
પુસ્તકના વાચનથી જાણી નકે છે તેથી આ પુસ્તકનો અહોજો  
પ્રચાર કરવા ઇસ્લામી આલમને નમ્ર બલામણુ કરૂ છુ

ગુજરાતમા વણે કેડાણે અવલીયા અલાહોની ફગાહો  
ઉપર અને અન્ય કેડાણે પીગે અને પીગાદાઓ જોવામા  
આવે છે તેઓમા મશાયખ પણાની કેટલી વાયદાત છે તે  
આવા જીવન ચન્દ્રિનાત વાચનથી સન્ધામણી કરી શકાય  
છે આજકાલ વણે ભાગે વગ પર પગની જાગીર પ્રમાણે  
પીરી વાગણુ કરી બેઠવાઓ પ્રજા ઉપર ખોટા દોર દમામથી  
કામ વધી પોતાનો સ્વાર્થ સાધે છે અને જે ચોક અણુ  
ચતતા કામો કરી પાતાના મુરીદો પામે તેવા કામો કરાવી  
તેનેજ મુજ્તિનો મુમાગ નરીકે ઓળખાવે છે । । । ખરા  
પીગે મનાયખોની અચતતા કાગણે આપણામા ફિરકાબદી  
અને કિસાદ અગપા થતુ ગ્લે છે એ કોણ ના પાડી શકે  
એમ ૧૭ એરી અધિતિમા આવા મહાન પુરૂષના જીવન  
ચાન્દ્રવી શુ ગીખવાન મલે છે તે અચિન્તા અહી વખવા  
કળતા વાચક વગરને તે લાગ પુર્વક વાચવા બવામણુ કરૂ છુ

શ્રાદ્ધ બણેલા ઇસવામીઓ પણ ગ્લેલાઈથી નમજી શકે  
એટલા માઝ પુસ્તકની બાપા વણીજ મરલ ગખવામા આવી

છે અને એવીજ બાબતો જરૂર પણ છે તેથી હું ગુજરાતી  
ના દરેક ઇસલામી લેખકને ઇસલામી ધાર્મિક સાહિત્ય  
સંગ્રહ બાબતે લખવાની બલામણુ કરું.

છેવટે હું દુઆ કરું છું કે હઝરત પીરનેખીર દમ્મગીર  
૮૦૦ ના ૭૫૦ ચત્રિમા ગ્રંથોના ગ્રંથન અનુસંગે ઇસલામાઓ  
બોધે એ અને તેમના અકાયદ ઉપર આવી પાક પગવગ્ગિયાની  
રહેમીયત હાસલ કરે આમીન

૧૯-૧૦-૨૪ } કમતગીન  
સમયદ પુરા સુરત } ઇબ્રાહીમ અહમદ જીવા



## સાંકળીયું

પ્રકરણ	વિષય	પાનું
૧	જન્મ અને નસબ	૧
૨	તાઅલીમ	૮
૩	મુસાફરી અને ઇબાદત	૨૩
૪	વચ્ચ શિક્ષક અને મુક્તી	૩૦
૫	આપનો સિમાઅ	૫૧
૬	આપના સદગુણો	૫૬
૭	આપનો હુલીયો મુબારક	૬૯
૮	આપનો પહેરવેશ	૭૧
૯	આપના અલકાબ	૭૩
૧૦	આપના વચન	૭૮
૧૧	ખીખીઓ અને અવલાદ	૯૨
૧૨	ખીબ મશાયખીન	૧૦૩
૧૩	આપની વફાત	૧૧૪

# હઝરત પીરાનેપીર દસ્તગીરનું જીવન ચરિત્ર.

પ્રકરણ ૧ હું

જન્મ અને નસબ.

હઝરત પીરાનેપીર દસ્તગીર શેખ મહમદ અબદુલ  
કાદિર ડાહીની કદના પોત્ર  
હઝરતનો જન્મ કાઝીડલ કેમગત અળી નચર  
સાલેહ આપના જન્મ વિષે  
એવું વર્ણન કરે છે કે મને ૬૭૦ હિજરીમા  
આપનો જન્મ થયો હતો અને તેને કુતુબુદ્દીન ડાનેની  
પણ ટેકો આપે છે પરંતુ ખરી રીતે ત્રેતા આપના  
જન્મની અમલ તારીખ અને વચ્ચમા મતભેદ છે  
એ વાતના ટેકામા આપના પુત્ર હઝરત અબદુર્રજાકે

ગ્રહે૦ વર્ણન કરે છે કે - ‘મેં એક દીવસ માગ ખુઝર્ગ વાલિદ માહેબને તેમની જન્મ ભૂમિ અને જન્મ તારીખ વિષે સવાલ કર્યો તો તેઓએ જવાબ આપ્યો કે મને એ બાબત ઠીક યાદ નથી પરંતુ એટલું યાદ છે કે તે નાલમા તમીમી ગુજરાં તેજ વચનમા હું બગદાદ ગરીક આવ્યો હતો અને તે સમયે મારી વય અઢાર વચનની હતી અને તમીમી અને ૪૮૮ મા ગુજરાં હતા.

તોહફે કાઢરીયા હયાતે જાવેનાની ઇન્મે આઝમ અને ખીબ કેટલાક પુન્તોમા એવું લખેલું છે કે જ્યારે આપના માત પિતા એક વૃદ્ધવસ્થાએ પહોંચ્યા અને સત્તાન પ્રાપ્તીથી તન્ન નિગાજ થઈ ગયા ત્યારે આપનો મુબારક જન્મ થયો અને મહીનો રનઝાનુલ મુબારકનો હતો અબુલફઝલ એહમદ બિન આલોહ હમ્મલીના કહેવા ઉપર આધાર ગણવામા આવે તો જાણાય છે કે આપનો જન્મ અને ૪૭૧ કિજરીમા થયો હતો આ સઘળી ખીના ઉપર ધ્યાન આપતા જાણાઈ આવે છે કે આપની જન્મ તારીખમા મતભેદ પડેલા છે.

અલ્લામા શેખ શમ્સુદ્દીન બિન નાન્સુદ્દીન મોહમ્મદિયે દમિશ્કી ફરમાવે છે કે - “આપનો મુબારક

જન્મ મને ૪૭૦ હિજરીમાં જીલાન નામના ગામમાં થયો છે કેટલાક લોકો આપની જન્મભૂમીને જીલ, કીલ અને જીલ પણ કહે છે અને હાજ નામના શાયરના આધારે હાફિઝ અબદુલ્લાહ મોહમ્મદ ગેહો આ જગ્યાનું નામ 'કાલ' બતાવે છે કાગલ કે ગેહો હાજ નામના શાયરે પણ પોતાના કેટલાક શેરમાં 'જીલ' ને "કાલ" કહીને લખ્યું છે આ જગ્યા કાઠિન શહેરની આસપાસના પ્રગણાઓમાં એક કસ્બો છે

ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે અબુલ કાસમ એહમદ બિન નાલોહ હમ્મલીના કહેવા ઉપરથી હાફિઝ મુહિ-  
યુદ્દીન મોહમ્મદ બિન નજ્જાર પણ પોતે લખેલા કતિહાનના પુસ્તકમાં એમ જણાવે છે કે - હઝરત શેખ મહંમદ અબદુલ કાદિર જીલાની ગેહોનો મુબારક જન્મ મને ૪૭૧ હિજરીમાં થયો છે અને આ બાબતને અબુ અબદુલ્લાહ મોહમ્મદ ગેહોશી પણ ટેકો આપે છે

“ગ્વઝુઝ કાદિર” ના કર્તાએ હઝરતનું જીવન ચરિત્ર લખતા એવું જાહેર કર્યું છે કે - આપ 'જીલ' નામના ગામમાં જન્મ્યા છે જેને કીલ' અને 'કીલાન' પણ કહે છે

“બેકજતુલ અનસાર” ના કર્તાએ શેખ અબુલ

ફક્ત એક મહ શાટેઅના મતના આધારે જાણવ્યુ છે કે- 'હઝરતનો જન્મ મને ૪૭૧ હિજરીમા નયઠ નામની જગ્યાએ થયો છે આ જગ્યા જુલાનને લગતા ગામોમા એક કન્બો છે અને જુલાન તિગ્રીસ્તાનની પાસે એક નાકુ પ્રવાયુ છે

હાકિમ ઝકબી અને હાકિમ જજના લખાણથી જણાય છે કે હઝરત પીરાને પીઠ હઝરતના વાસિદ એક ના પુત્ર્ય પિતાનુ મુબારક સાહેબ. નામ હઝરત અબુ માલેહ જગી દોસ્ત હત એવ જણાય છે કે જગી દોસ્ત એમનો લકબ હશે જેનો અર્થ લડાઈથી પ્રીતી મળનારો થાય છે હઝરતના વાસિદ સાહેબ લડાઈ અને કથીયાગેના શોખીન હશે જેથી "જગી દોસ્ત ના લકબથી આપ આગળાયા છે

આપના પુત્ર્ય અમા સાહેબાનુ નામ કાતિમા અને લકબ ઉમ્મુલ ખયર હઝરતની વાસિદા અને ઉમ્મુલ જળબાર સાહેબા. હતુ તેઓ મ પુર્ણ પતિવ્રતા શરમાળ અને ભલા બાનુ હતા તેમના પિતાનુ નામ અબદુલ્લાહ અન્નામક અઝઝાલિદલ હુમની હતુ

હજગત પીગને પીર રહીં ના મમાવા હજગત અખ-  
 હજરતના નાના દુલાહ મોમઈ નાહેખ જીલાનના  
 મશાયખ અને આગેવાન શહેરી  
 સાહેબ. હતા તેઓ મોટા પરહેઝગાર  
 અને ઇબ્રાહીમ ગુમાર ખુઝુર્ગ હતા

તેમણે અજમના મોટા મોટા મશાયખોની મુલાકાત  
 લીધી હતી જે કે આપ વૃદ્ધ અને એકવડા શરીરના  
 હતા છતાં ગતની વેળાએ એકડો નમાઝો પઢતા હતા  
 અને ગત દીવન ખુદા તઆલાના ઝીકર અઝકારમાં  
 લીન રહેતા હતા ગમે તેવા નીચા દરજ્જાના માણુનથી  
 પણ માયાળુ પણે મળતા હતા પોતાના અતગની ન્થીતી  
 કોઈને પણ કહેતા ન હોતા અને સુખ તથા દુખમાં  
 દરેક રીતે પુરા મતોષી રહેતા હતા અને પોતાના  
 અમુદય વખતની એક પણ પણ નકામી જવા દેતા  
 નહોતા

જેકે તેઓ તદ્દન માદા અને નમ્ર ન્વભાવના હતા  
 છતાં સાધારણ રીતે શહેરના લોકોથી લઈને ચાંચ, લુટારા  
 તથા ઘાડ પાડુઓના મનમાં આપની મારી પેઠે ધાક બેનલ્લી  
 હતી આ વાતના ટેકામાં અબુ અબ્દુલ્લા મોહમ્મદ  
 કઝવીની લખે છે કે - 'એક દીવને તેમના કેટલાક  
 મિત્રો એક કાફલાની નાથે વેપારનો માલ લઈને નમ-



રની તરફ જતા હતા રસ્તામા એક જગલ આવ્યું  
 (જે જીલાનથી થોડીજ દુર હતું) ત્યાં તેમના ઉપર  
 કેટલાક લુટાગઓ ટુટી પડ્યા એટલે કાફલા વાલા-  
 ઓએ ઘભરાઈને હઝરત શેખ અબદુલ્લાહ એમઠનું  
 મુબારક નામ પોકાર્યું નામ પોકારવું હતું જ કે તરત  
 હઝરત અબદુલ્લાહ એમઠ પરવર દિગામના પવિત્ર  
 નામોનું ચટણ કરતા કાફલાની વચે ઉભેલા જળાયા  
 પરવરદિગામના પવિત્ર નામોના પ્રતાપે અને તે નામો  
 પઢવાની અનુપમ છટાના કારણે તેમજ તેમના મોભા-  
 દાર ચહેરાના દબદબાના અબમે લુટાગઓ અબઠ  
 ગયા અને બધા ત્યાથી ચાલતા થયા કેટલાકે પકા-  
 હેમા મતાયા અને કેટલાકે જગલમા નહાની ગયા  
 આવી ગીતે કાફલાવાળાઓ અને હઝરત અબદુલ્લાહના  
 મિત્રા લુટાગઓના ત્રાનથી બચી જવા પામ્યા ”

અલ કુઓ ગબાની વલ ફદ્દ અઝ બમે ઉસ્મ-  
 મદાની અઠયદના હઝરત શેખ

**હઝરતનો નસબ** અબદુલ કાદિર જીલાની કદમ  
 મહાન અવલીયાઓના પેશવા

ગણાએલા છે અને ઈસલામી દુનિયામા દરેક શહેર  
 અને દરેક દેશમા તેમનો ચલાવેલો પ્રખ્યાત “કાદિરી”  
 નિલનિલો હજુ પણ બરી છે જે લોકો આપના

ઉપદેગ પ્રમાણુ ચાલે છે તેઓ ખરેખર દીની અને  
 દુનિયાવી કાયદો પ્રાપ્ત કરે છે આપનો મુખારક લકળ  
 મુહંમદીન અને કુન્નીયત અબુ મોહમ્મદ તથા આપનું  
 મુખારક નામ અબદુલ કાદિર છે આપનું પેટીનામું  
 નીચે પ્રમાણુ છે -

શેખ મુહંમદીન અબુ મોહમ્મદ અબદુલ કાદિર  
 જલ્લાની બિન શેખ અલી ચાલેહ મુઆ, બિન અબી  
 અબદુલ્લા, બિન ચહયા ઝાહિદ બિન મોહમ્મદ, બિન  
 હાઉદ, બિન મુઆ માની બિન અબદુલ્લાહ માની  
 બિન મુઆ અલબુન, બિન અબદુલ્લાહ મેહેઝ બિન  
 હમન મુન્ના, બિન હમન, બિન અલી, બિન અબી-  
 નાલિખ, બિન અબદુલ મુત્તલિખ બિન હાશમ, બિન  
 અબ્દેમનાફ બિન કુઆ, બિન કુલાખ, બિન મન્ગહ, બિન  
 કઅબ, બિન લોવન્યા, બિન ગાલિખ, બિન  
 હેહર, બિન માલિક, બિન નઝર કિનાના, બિન હઝીયા,  
 બિન મદરકા, બિન યાસ, બિન મુઝિર, બિન નઝર,  
 બિન મેહઝબ, બિન અદનાન અલ કુરયશી અલ  
 હાશમી અલ અલવી અલ હમની અલ જેલી અલ  
 હમ્મલી

## પ્રકરણ રજું

### તાઅલીમ.

હિઝત પીગને પીર કહોની શરૂઆતની તાઅલીમ વિષે ઉપલા પુસ્તકોના આધારે માત્ર એટલું જ જણાય છે કે આપ બગદાદ શરીફ પહોંચ્યા તે પહેલાં ભારે સુખ અને આગમમાં ઉછર્યા હતા અદાર વરસ મુઘી આપ પોતાની જન્મ ભુમી જુલાનમાં જ રહ્યા અને ત્યાં જ શરૂઆતની તાઅલીમ લીધી આપના માનવતા પિતા અને નાના માહેબ બને શહેરના મલવિત બુજુગોમાં હોવાથી તેમજ “ પુત્રના લક્ષણ પારણામાંથી પરભાય ” એ કહેવત અનુસાર જ્યારે તેઓ મદ્રનામાં ભણવા જતા ત્યારે બધા તાલિબ મદ્રો-વિદ્યાર્થીઓ પોતપોતાની જગ્યાથી ઉભા થઈ આપને માન આપતા હતા.

એવું જણાય છે કે આપના અમા માહેબા આપને પોતાની પાસે જ ગળી ઘર સમારના કામમાં નાખવા આહતા હતા કેમકે આપ અદાર વરસના થયા તે પહેલાં આપના બુજુર્ગ પિતા સ્વર્ગવાસી થઈ ચુક્યા હતા.

પરંતુ આપને ઇલમ હામલ કુવા અને ખુદાઈ જ્ઞાન મેળવવાનો એટલો બવો શોખ હતો કે આપે ઘણી જ આજીજી તથા આગ્રહ કરી અમા માહેબાને રજા આપવા માટે ગજી કરી લીધા આપે આપના અમા માહેબાને વિવેક અને અતી નમ્રતાથી સમજાવી દીધું કે - “ નમારની જાગમા પડવાનું મારા ભાગ્યમા નથી મને ઈલમ રૂપી સપતી મેળવવાનો બેહદ શોખ છે માટે આપ મહેરબાની અને કૃપા કરીને હુઆ સાથે જવાની આજ્ઞા આપો ” આવા લાડકે વાયા સપુતના વિયોગને માતાની મમતા ગી રીતે સહન કરી શકે ? પણ હઝરત પીરનેપીર કહોને આગ્રહ અને ઇલમ તરફની આપની અચળ પ્રીતી જોઈને છેવટે તેઓ રાજી થયા અને બગદાદ જવાની રજા આપી જતી વખતે આપના પિતાના વારસામાથી એમી દીનાર લીધા અને તેમાથી ચાલીસ દિનાર આપના લાઈ માટે રાખ્યા અને ચાલીસ દિનાર આપના ઝલ્લાની બગલમાં ખીવી આપ્યા અને કોઈ કાળે પણ ‘ જુક ” ન બોલવાની વચીઅત કરી પ્રતિજ્ઞા લીધી આ હકીકત શેખ અબુ અબ્દુલ્લાહ મોહમ્મદે પોતે હઝરત પીરનેપીર કહોથી માલખેલી છે હઝરત પીરનેપીર કહો એ એવું પણ ફરમાવ્યું છે કે - “ જ્યારે મારી અમા માહેબા

મને વિદાય કરવા માટે ઘરના બારણા આગળ  
આવ્યા ત્યારે તેમણે કહ્યું કે “ પરવઠ દિગામની ખાતર  
હું તમારી સાથેનો મારો સબધ છુટો કરું છું હવે  
ક્યામત સુધી હું તમારો ચહેરો નહીં જોઈ શકું ”  
હઝરતની આ માના વચનો પુરા થયા કેમકે હઝરતના  
બગદાદ શરીરે જવા પડી આ મા આહેબાની વફાત  
થઈ ગઈ અને આ જીદગીમાં ફરી મુલાકાત ન થઈ

હઝરત ખીગનેખીર કદમ પોતાની બગદાદની

મુનાફરી વિષે લખતા આ

**મુસાફરીમાં અજબ પ્રમાણે ફરમાવે છે કે - “ હું**

**બનાવ**

એક કાફલા સાથે બગદાદ જવા

વિદાય થયો ત્યારે અમે હમદાન

મુકીને આગળ વધ્યા તો મારું હુટાડેઆએ અમને ઘેરી લીધા

ખીજ મુસાફરોની પાંચ જે માલ મિલકત હતી તેની

હુટાડેઆ તપાસ કરવા લાગ્યા પરંતુ મારી તરફ

કોઈએ નજર પણ નાખી નહીં એટલામા એક હુટા-

ગએ મારી પાંચે આવીને પુછ્યું - “ આ ફકીર તારી

પાંચે પણ કાઈ છે ? ” મેં તેને જવાબ આપ્યો -

“ હા, ચાલીસ દિનાર છે ” તેણે અજબ થઈને

પુછ્યું - “ ક્યા છે ? ” મેં જવાબમાં જણાવ્યું -

“ માગ અસ્લાની બગલમા મીવેલા છે ” હુટાડ માગ બગ પોલવાને ગમુજ અને મગકરી સમજ્યો તેથી તેણે મને મુકી દીધો થોડીક વાગે બીજો હુટાડ આવ્યો અને તેણે પણ પહેલાની પેઠે નવાલ કર્યો મે તેજ પ્રમાણે જવાબ આપ્યો એટલે તે બને હુટાડ એકઠા થઈને પોતાના મગદારની પાંખે ગયા અને મે જે કાઈ કહ્યું હતું તે તેને બહાર કડ્યું એટલે તે મગદારે મને પોતાની પાંખ બોલાવ્યો બધા હુટાડઓએ કાફલાનો હુટેલો માલ એક ટેકગ ઉપર એકઠો કર્યો હતો અને તેઓ તે માલની બહે ચાણી કરી રહ્યા હતા ત્યાં મને લઈ જવામા આવ્યો એટલે હુટાડઓના મગદારે મને પુછ્યું - “ તારી પાંખે શું છે ? ” મે જવાબ આપ્યો - “ ચાલીનું ફિતાર તેણે પુછ્યું - “ કયા છે ? ” મે જણાવ્યું - “ માગ અસ્લાની બગલમા શીવેલા છે આ માલખી તેણે મારો અસ્લો ફાડવાનો હુકમ કર્યો અને જે કાઈ મે કહ્યું હતું તે શીવણમાંથી નીકળ્યું એટલે તેને ભારે નવાઈ લાગી જેથી તેણે પુછ્યું - “ અમારા જેવા હુટાડઓ આગળ ખુલ્લા દિલથી તે તારી પુજા બહાર કંવાની કેમ હિમ્મત કરી ? ” મે જવાબ આપ્યો - “ ગ્વાનગી વખતે મારી અમા માહેખાએ જુદું નહીં બોલવાની પ્રતિજ્ઞા લીધેલી

હોવાથી મેં તેમનું ફરમાન તોડવાની હિમ્મત કરી નહીં. 'આ ચાલણી તે હુટારૂંઆના ચઢદારના મન ઉપર એટલી બધી અસર થઈ કે તે ગડી પડતા બોલ્યો - "એક તું છે કે પોતાની માનું ફરમાન તોડ તો નથી અને એક હું છું કે વગ્નેશ્વરી પરવર દિગારના ફરમાન તોડું છું." આ પછી તેણે પોતે કરેલા ગુનાહોની બગ દિલથી તપાસ કરી જે બેઠકને તેના માથાંઆંબે પણ કહ્યું - 'હુટારૂંઆ અને ગુનાહોના કામમાં તું અમારો ચઢદાર હતો તો હવે તપાસમાં પણ તું અમારો ચઢદાર થા.' હુટારૂંઆ એટલું જ કે તે લોકોએ પોતાના નીચ અને કરપીણ થવાથી તપાસ કરી અને કાફલા વાળાઓનો હુટારૂંઆ માલ દરેકને પાછો આપ્યો, મારી જીદગીમાં મંડળી પડેલા આ હુટારૂંઆના ટોળાંએ માગ હાથ ઉપર તપાસ કરી અને રાહ રાહ પર આવ્યા.'

બગદાદ પહોંચ્યા પહેલાં આપે કેટલાક ફીવન મુઠ્ઠી દજલા નફીના શ્રીનારે મુકામ  
**બગદાદમાં** રાખ્યો અને પાક પરવર  
**પધરામણી.** દિગારની અનુપમ કુદરતનો અ-  
 વ્યાય કરતા ગદ્યા ન્યારે અહીં

કુરમત મળી તો આપ શહેન્મા ગયા તે દીવને  
સખત વચ્ચા પડ્યો હતો આપ ત્રીધા શેખ હસ્માદ  
ખિન મુનલિમની ખાનકાહમા ગયા ખાનકાહમા આપ  
એવા મમથે પહોચ્યા કે ત્યાના શેખ નોકર પામે બધા  
દીવા હોલવી ખાનકાહના દરવાજા બંદ કરાવી દીધા  
હતા જેથી આપે આખી રાત દરવાજા બંદાર જ  
પચા કરી અને ત્યા આપને ઉઠવ પડ્યું આવી ગઈ  
નવારે બાગા ઉઠવયુ તો આપ અતર પધાર્યા શેખ  
નાહેએ આપને જોઈ ઉભા થઈને માન આપ્યું હાથ  
મેળવ્યા અને છાતી ચગ્મા આપ્યા તે બાદ આખમા  
આગુ લાવી બોલ્યા - ' બેટા અબદુલ કાદિર ' આજે  
જે દવલત અમારા હાથમા છે તે કાલે તમારા હાથમા  
આવશે માટે તમે તેની માથે ઠંનમાફ કરજો '

આપની મગદાદમા પધરામાળી થઈ તે પ્રમજે  
બેહજતુલ અનગરના કર્તા શેખ અબુલ હસન અલી  
ખિન યુગુદ ખિન જરી અશાપીલ લખમીએ આવકાર  
આપના કસીદો લખ્યો છે ખરેખર હકરતની બગ-  
દાદમા પવનમાળી ખુદાની ગહેમતજ લેખાવી  
જોઈએ આગળ અમે જે લખનાર છીએ તે ઉપરથી  
જણાઈ આવશે કે આપના મુબારક કદમના પ્રતાપે



હુનિયાને કેટલો ખર્ચો લાલ થયો હતો હવે મજકુર  
કસીદાના અગ્રણી અશસ્ત્રોનો ગુજગતી તગ્ગુમે  
આપીએ છીએ જે ઉપરથી શેખ અબુલ હસનના  
ઉભગઓનો કંઠકે ખિયાલ આવી શકે -

‘આપને આવકાર આપવા માટે ગેહમતના વાદ-  
ળાઓએ ઇરાકને લીલુછમ બનાવ્યું જેથી ગુમગાહી  
દુર થઈ ગઈ અને હિદાયત બહાર થઈ’

“ત્યાના લોકડા મુગધીમય બન્યા અને જગલ  
બકગથી ભરપુર

‘ત્યાના કોકગ મોતી બન્યા અને પાણી મધ  
મમાન થયું’

‘ઇરાકેનું અતર આપના પ્રેમથી અને નજદના દિલ  
આપની લલાઈઓથી ભરપુર થઈ ગયા

“પુર્વમા આપના હિદાયતના પ્રકાશથી વિજળી  
ચમકવા લાગી અને પશ્ચિમમા આપના વર્ણનથી ગાજ  
ચિજ થવા લાગી’

આપ મારી પેઠે મમજતા હતા કે ઇસ્મ પ્રાપ્તી  
દરેક મુનલમાન ઉપર ફરજ છે

આપના ઉસ્તાદો. એટલું જ નહીં પણ તે  
રૂહાની બીમારોના માટે અક  
મીર ઇલાજ અને પગહેઝગારો માટે બીધા તથા મજ-

પુત માર્ગ છે અને આસ્થા ડઢ કરવા માટે ઉત્તમ નાથન છે ખુદા પગની અને પગદેડગારીમા એનાથી મોટો દગ્ગજો હાનલ થાય છે તથા દુનિયાદારીની મોટાઈઓમા પણ એ બધાથી ઉચુ માન ગણાય છે તથા નેક લોકો માટે પણ તે એક શણગાર સમાન છે મનલબ કે આ મોથી ઉત્તમ નેઅમત હાસલ કરવા આરૂ આપે પુરે પુરી ડેશિંગ કરી અને તેના મુખ્ય મિદ્દાનો તથા બીજી બારીકીઓ નજીક અને દુરના પ્રખ્યાત આલિમો, મશાયખો તથા ઈમામોની પાસેથી મહા મહેનત અને જા કેશાનીથી પ્રાપ્ત કરી

બગદાદમા પધાર્યા પહેલા જ કુગને મજીદ આપે મોઢે કરી લીધુ હતુ બગદાદમા પધાર્યા તે વેળા આપની વય ૧૮ વરસની અને ડિગ્રી સને ૪૮૮ ની ચાલ હતી તે સમયના રીવાજ પ્રમાણે સઢથી પહેલા આપે “ફિકેહ” નુ જ્ઞાન લેવા માડયુ અને લાખા સમય મુધી અબુલ વફા અલી બિન અકીલ હમ્બલી, અબુલ ખત્તાબ મેહકુલ અલ કલુઝાનીલ હમ્બલી, અબુલ હસન મોહમ્મદ બિન કાઝી અબુલ અલી રહેન, મોહમ્મદ બિનલ હુસેન બિન મોહમ્મદ કરાઅલ હમ્બલી, કાઝી અબુ મહમ્દ અથવા કેટલાકના કહેવા

પ્રમાણે અબુ સઈદ અલ મુબારક બિન અલી અલ મેહરૂમી વીગેરે કેટલાક આલેમો પાનેથી 'ક્રિકેટ' નું શિક્ષણ લીધું હતું.

ઇલ્મે અદબ એટલે માહિત્યમા અબુ ઝકરિયા બિન યહયા બિન અલી અતતબરેઝી ગિલક હતા અને ઇલ્મે હદીસનું નામાકિત મશાયખો તથા આલેમોથી શિક્ષણ લીધું જેમકે મોહમ્મદ બિનુલ હમન અલ બાકલાલી ગહે૦ અબુ સઈદ મોહમ્મદ બિન અબદુલ કરીમ બિન ખશીશા ગહે૦, અબુલ ગનાયમ મોહમ્મદ બિન મોહમ્મદ અલી બિન મયમુલ કરગી ગહે૦ અબુ બકર એહમદ બિન અલ મુઝકફર ગહે૦ અબુ જઅફર બિન અહમદ બિનુલ હુમયન અલ ડારીમ મિરાજ ગહે૦, અબુલ કાસમ અલી બિન અહમદ બનાનઅલ કરગી ગહે૦, અબુતાલિબ અબદુલ ડાફિર બિન મોહમ્મદ યુસુફ, અબદુર રહેમાન બિન અહમદ અબુલ બરકાત હયબતુલ્લાહ બિનુલ મુબારક ગહે૦, અબુલ હંઝ મોહમ્મદ બિનુલ મુબતાર ગહે૦ અબુ નમર મોહમ્મદ ગહે૦, અબુ ગાલિબ અહમદ ગહે૦, અબુ અબદુલ્લા અવલાદે અલીન નબા ગહે૦ અબુલ હમન બિનુલ મુબારક બિન અતતુયુરી ગહે૦ અબુ મનસુર અબદુર

રહેમાન અલ કઝાજ રહે૦ અબુલ બરકાત તલહતલ  
આકુલી રહે૦ અને બીજા મશાયખો જેમના નામ  
લખાણ થવાના ભયથી લખવાનું માડી વાળવામા આવે છે

આપ લાખા સમય મુઘી અબુલ ખયર હમ્માદ  
ખિન મુન્સિમ ખિન કુન્વતુદ દવામની એવામા હાજર  
રહ્યા અને એમના મુખારક હાથ ઉપર બયઅત કરી  
તરીકત તથા ઇલમે અદખનુ જ્ઞાન લીધું

આગળ જણાવ્યા પ્રમાણે હઝરતને ઇલમ પ્રાપ્તીના  
ભારે શોખ હતો અને એ શોખના લીધેજ આપ  
જન્મ ભૂમી જીલ્લાનથી બગદાદમા તશરીફ લાવ્યા  
હતા અહી આપ લાખા સમય મુઘી ઉપર લખેલા  
શિક્ષકો પાસેથી ઇલમનો ખઝાનો જમે કરતા રહ્યા  
અને પોતાના મગજને અમુદ્ય દીની ઇલમથી ભરપુર  
કર્યો ફિકેહ, હદીસ અને ફીની ઇલમમા પુરી  
પ્રવીણતા પ્રાપ્ત કરી લીધી અને પોતાના બેડીદારોમા  
આગેવાન દરજ્જો હાંસલ કર્યો હુકમા એટલુજ કે  
મને ૫૨૧ હિજરીમા મીમખર ઉપર પધારી લોકોને  
વઅઝ મલખાવવાના કામમા મસજુલ થયા જેથી  
અરખના બધા નામાકિત આલિમે આપના વચનો  
અને શિક્ષણથી લાભ મેળવવા માટે આવવા લાખ્યા

આપના પિતાનો સ્વર્ગવાન થઈ ચુક્યો હતો  
માત્ર અમા આહિયા જીવતા  
ઇદમ પ્રાપ્તિમાં હતા જેમની પામેથી માત્ર  
મુશકેલીઓ. આવીને દિનાર લઈને આપ  
ઈદમ હાનલ કરવા સારું બગ-

દાદ આવી હતા તાલિય ઇદમીના મમયમા ગરીબી  
અને મુશ્કેલીનીના કારણે આપને ભારે દુખો વેઠવા  
પડ્યા હતા પણ આ અજ્ઞાનના મિત્ર અને બહાલાએ  
જીખમરો વેઠીને પણ ઇદમ જેવી અમુલ્ય દ્રવ્યલત એકઠી  
કરવામા કોઈ વાતની કચાશ ગંભી નહી

તાલિય ઇદમીના ઝમાનામા જ્યાં જીખથી એવેન  
થઈ જતા તે લોચ ઉપર મુઠ જતા અને કુરાને  
મજાની “ ફઈન્ના મઅલ ઉમરે યુનગન ઇન્ન મઅલ  
ઉમરે યુસગન ” પઢતા એટલે એશક દરેક સખ-  
તાઈની માથે આમાની અને એશક દરેક આસાનીની  
માથે મખતી છે ” આપે ફરમાવ્યું છે કે -  
“ હું મશાયખો અને ઉસ્તાદો પાસે ઇદમ હાનલ  
કરતો હતો તે સમયે સળક લઈને જગલની તરફ  
નીકળી જતો બગદાદમા ન ગહેતા વેગન વગરા અને  
ઉજડ મથળોમા રાત દીવસ પસાર કરતો. તે સમયે

હું મુદ્દનો મુદ્દો પહેરતો હતો અને માથા ઉપર  
એક નાનો મગ્ગો અમ્મામો બાંધતો હતો ઉઘાડા  
પગે કાટા અને વગર કાટાવાળી જગ્યાએ ફરતો હતો  
કાહુનું શાક અને દજલા નરીના કિનારે ઉગતી  
લીલોતરી ખાંડને પેટ ભરતો હતો '

બગદાદમા દુકાળ પડ્યો તે વેળાએ હમ્મને ભારે  
દુઃખ વેળુ પડ્યું હતું કેમકે  
**બગદાદમા દુકાળ.** આપની પાંચે પના નહોતા  
અને દુકાળ પડે એવા સમયે  
મુદ્દલિસ માણસની કેવી સ્થિતિ થવી જોઈએ તે લગભગ  
વિચાર કરવાથી મહેજે સમજી શકાય છે ઘણી વખતે  
અન્ન વગર રહેતા હતા પરંતુ કોઈની પાંચે સવાલ  
કરતા નહોતા હા, જો કોઈ પોતાની મેળે આપને  
કોઈ ખાવાની વસ્તુ આપતો તો આપ લઈ લેતા  
પણ કદાપી કોઈની પાંચે માગતા નહોતા જેમકે  
દુકાળના સમયના એક બનાવનું તેઓએ પોતે નીચે  
પ્રમાણુ વર્ણન કર્યું છે --

એક વેળાએ ફરતા ફરતા હું બગદાદના પ્રખ્યાત  
બજાર " માકર રિહાનીન " ની મનજીદ પાંચે પહોંચ્યો  
તે વેળા મને સખત ભુખ લાગી હતી અને તે એટલે

દરજે કે હું ભારે નિર્બળ અને કેમજેય થઈ ગયો  
 હતો, તેથી યાકીને મમજીદમાં ગયો અને ખુણામાં  
 બેઠો તે સમયે મારી સ્થિતી ઘણીજ બગાળ હતી  
 મોત નજરે પડતું હતું એટલામાં એક ઈંગની ગુલામ  
 રોટલા અને ભુજેલા ગોશ્ત સાથે મમજીદમાં આવ્યો  
 અને ખાવા લાગ્યો મને તે વખતે સખત ભુખ હતી  
 અને તેથી મારી એવી સ્થિતી યજ્ઞ ચડી હતી કે જ્યારે  
 તે ખાવ માટે કોળીયું લેતો ત્યારે હું માઝ મોઢું  
 ખોલી દેતો હતો થોડીવારમાં મને મારી સ્થિતીનું  
 ભાન થયું એટલે મેં માઝ નફ્સને નખત ઠપકો  
 આપ્યો અને મમજીદવા લાગ્યો કે આટલી અધીચાર  
 શામાટે કર છે ખુદા પોતે અહીં મવજુદ છે અને  
 એક દોસ્ત મગવાનું પણ જરૂરી છે એટલામાં તે  
 ઈંગનીએ મારી તરફ જોયું અને ખાવાની મલાહ  
 કરતાં કહ્યું - “ભાઈ તમે પણ આવો અને ખાવામાં  
 શરીરે ૫૦ % મેં તેની વાતને સ્વીકાર કર્યો અને  
 તેની જેમ ખાવા બેઠી ગયો બેચાર કોળીયા મેં  
 લીધા ત્યારે તેણે હું કોણ છું અને અહીં શું કર  
 છું તે મને સવાલ કર્યો એટલે મેં જણાવ્યું - “હું  
 જીલાતને ગડીશ છું અને તાઅલીમ અર્થે અહીં

આવ્યો છુ ” પેલા ડંગનીએ આ માલગી કહ્યુ -  
 ‘ હુ પોતે પણ જીજ્ઞાસુ રહેવાશી છુ અને જીજ્ઞા-  
 નના ગડીશ અબદુલ કાદિર નામના જીવાનની શોધમા  
 છુ આપ તેને આગળા છે ? ’ મે જવાબ આવ્યો -  
 ‘ જીજ્ઞાસુના ગડીશ અબદુલ કાદિર તો હુ પોતે છુ ’  
 આ માલગી તે જીવાન બેચેન થઈને બોલ્યો - ‘ભાઈ’  
 ખુદાના મોગદ બાઈને કહુ છુ કે આજે ત્રણ દીવમથી  
 હુ તમારી શોધમા હતા જ્યારે હુ બગદાદમા આવ્યો  
 ત્યાં મારી પાંચે મારા પોતાના પસા હતા પણ  
 તમારી શોધ કરતા તે બધા ખતમ થઈ ગય જેથી  
 ત્રણ દીવમ થયા હુ બાવાની કાઈ પણ તજવીજ કરી  
 શક્યો નહી જ્યાં મે જોયુ કે આજે ત્રીજો ફાંડો  
 છે અને ઉપરા નાપની ત્રણ ફાંડો થતા શરીરતે  
 મુઠ્ઠા બાવાની ગજા આપેલી છે તેથી મે આજે  
 તમારી અમાનતમાથી એક વખતના બાવાના પસા  
 કાઢી બાબુ પેચાતુ લીધુ હવે આપ ખુશી માથે આ  
 બાબુ જમો કેમકે આ બાબુ તમારો છે અને હુ  
 આપનો મહેમાન છુ ’ મે પેસા બાબતનો ખુલાસો  
 કરવા જણાવ્યુ એટલે તે બોલ્યો - “ આપની અમ્મા  
 માહિબાએ મારી માથે આપને આડ દિનાર મોકલ્યા છે



મે આ ખાણુ તે દિનાગ્માથી લીધુ છે જેથી મે  
અમાનતમા જે ખયાનત કરી છે તેની માફી ચાહુ  
છુ ' મે જવાબ આપ્યો -- ' આ કાઈ ખયાનત નથી '  
તે બાદ મે તેને દિલામે આપ્યો અને જે ખાણુ  
વધુ હતુ તે તથા થોડીક રોકડ ગ્રામ પણ તેને આપી,  
જેનો સ્વીકાર કરી તે વિદાય થઈ ગયો.



## પ્રકરણ ૩ જું



મુસાફરી અને ઝાઝા.



તાલેબ ઇંદમી અને વચ્ચે શરૂ કરવાના સમય દરમિયાન હજારે પોતાની જ દગીને મોટો ભાગ મુળહિદા, મુસાફરી, ઇંદાદત અને રિયાઝતમા ગાળ્યો હતો.

જેમકે શેખ અબદુલ્લા સલમી જણાવે છે કે હજારે પોતાના સબખમા ફર-

રિયાઝત અને માવ્યુ છે કે - ‘ મારા ઉપર

મુળહિદા. ગમે તેવું મકદ આવતું પણ

તેને હું મહન કરી લેતો હતો.

અને મારા નફ્મને ભારેમા ભારે ગિયાઝતો તથા મુળહિદામા નાખતો હતો હું વન વગડામા જતો અને ખુમરાણ મચાવતો તો લોકો મને દીવાનો તથા પાગલ સમજીને દવાખાનામા લઈ જતા ”

શેખ અબુ સઉદ અલ હરમયની જણાવે છે કે -  
 “ હઝરત શેખ અબદુલ કાદિર  
 ઇરાકમાં મુસાફરી. જીલ્લાની ગહેં એ ફરમાવ્યુ  
 છે કે - ‘ હું પચીસ વરસ  
 મુધી ઇરાકના વનવગડાઓમાં એકલો ફરતો રહ્યો ”  
 આ વાતને ‘ કલાયદુલ જવાહિર ’ ના કર્તા તથા  
 “ તોહફાએ કાદિરિયા ” ના કર્તા મવલાના શાહ અબુલ  
 મઆલી ટેકો આપે છે શેખ અબુલ હનન જણાવે  
 છે કે હઝરતે ફરમાવ્યુ છે કે - “ હું પચીસ વરસ  
 મુધી ઇરાકના વગડાઓમાં એકલો ફરતો રહ્યો છું ”  
 તે સમયે તેઓ નમાઝ અને ઇબાદત તથા કુરાને  
 મજીદની તિલાવતમાં લીન રહેતા હતા ઉઘ ઘણીજ  
 થોડીજ લેતા અને નિગત પવ્વરદિગારની ઇચ્છાને  
 આધીન રહી ચાલતા દુનિયાની ઇચ્છાઓ જુદા જુદા  
 સ્વરૂપોમાં તેમની અતર ચક્ષુઓ આગળ આવતી અને  
 તેમને પોતાની તરફ એચવાની કાશિશ કરતી પણ  
 તેઓ પવ્વરદિગારની ઇબાદતમાં એટલે દરજે દ્રઢ  
 અને અડગ હતા કે દુનિયાવી ઇચ્છાઓ લેશ પણ  
 ડગાવી શકતી નહી તેઓ દર વખતે પોતાના પેદા  
 કરનારની યાદમાં રહેતા તેમના મનમાં જાતજાતની  
 શકાઓ જન્મ પામતી અને જો તેમની જગ્યાએ કોઈ

આધારણ હસ્તી હોતો ક્યારનીએ ડગી જાત પણ  
હજરત પોતાના મન પર પુરેપુરો કાબુ ધરાવતા હતા  
તેથી કોઈ પણ વાતથી હજ્યા નહીં અને ખુદાની ઈબ્દા-  
દત્તમા મશગુલ રહી તેનો ઉત્તમ સ્વાદ આખતા  
બ્રેગક, આ સ્વાદ એવો ગ્નીક હોય છે કે જેને એક  
વખતે એનો ચસ્કો લાગ્યો તેનું મન પછી બીજી કોઈ  
પણ વસ્તુ તરફ ખેંચાતું નથી

આપે પોતાના મન ઉપર કાબુ મેળવવા શિયાઝત  
અને મુન્નહિદાના બુદ્ધિ બુદ્ધિ રસ્તા ગ્રહણ કર્યા હતા.  
જેના ઉપર લાખા સમય સુધી અડગતાથી કાયમ રહ્યા  
વગરના સુધી શહેરની ઉજડ અને પેરાન જગ્યાઓમા  
ફરીને આપ બુદ્ધિ બુદ્ધિ જાતની શિયાઝત તથા મહેનત  
કરતા કેટલીક વખતે તો માત્ર ફળપાન ઉપર ગુજરો  
કરી લેતા દુનિયાની તમામ જાળોથી અલગ  
થવા અને સાચું સુખ પ્રાપ્ત કરવા બગદાદના કરખ  
નામના મહેદ્દાના ઉજડ અને લયલિત વરોમાં  
રહીને તેમણે મુશકેલ અને અમહા ઈબ્દાદતો  
કરી હતી

લોકો પોતાને માટે કેવા વિચારો ધરાવે છે તેની  
આપને લગારે પરવા નહોતી કોઈ આપને દીવાનો

કહેતો, કોક મજનુના નામે ખોલાવતો અને કોક પાગલ કરી પોઝરતો, પણ આપના મન ઉપર લેશ માત્ર પણ અચર થતી નહોતી સાગશ કે જે કાઠ તકલીફ, દુખ અને મકટો આવતા તે આનાનીથી સહન કરતા અને પોતાના નફસને બે કાબુ થવા દેતા નહીં દુનિયાવી દોષ દમામ અને જાહોજલાલી આપને છેવટ મુઘી પોતાની તરફ બે ચી શકયા નહીં

મવલાના શાહ અબુલમઆલી માહેબના કહેવા પ્રમાણે ઘણી વખતે આપને ઉઘ અહુજ પજવતી અને આપનું મન પણ આગમ લેવાને લલચાતું અને કહેતું કે —

એ શવદ ગર હમે ન્યામ કુની

બાઝ બા તાઝગી કયામ કુની

નહેજ વાર આગમ લેવાથી શુ બગડી જવાનું છે તેનાથી ખુદાની ઈબાદત પાઝી તાઝગીની માથે થઈ શકશે

આ શેર કોઈ પોલતું હોય એવા કાનો આગળ ભણુકાગ થતા પણ આપ કુગન શરીફની તિલાવતમા એવા લીન ગહેતા કે તે તરફ લગારે વ્યાન આપતા

નહી ઉઘ વારવાર રૂપ ધારણ કરીને આવતી પણ  
આપ તેને કહેતા કે -

મન બંધ બાગ મી ઝદમ બ ગમગ  
ચક્રમે ગમતી બ એન હમરે રબ  
એવે હું તેને ગુન્સામા ધુતકાગ્તો અને કહેતો  
કે પંચરઘિગાગ્ના તુકેલથી દુર થઈજા

શેબ ઉમર લખે છે કે - ‘ મે હમર પીરાનેપીર  
ચ્છીચ્છી આભળ્યું છે કે -

**અદભુત બનાવો.** “જ્યારે આપ ઇંગકની મુનાફ-  
રીમા હતા ત્યારે કેટલાક અદ

ભુત બનાવો આપના જોવામા આવ્યા તે વખતે  
આપને પોતાના શરીરનું પણ મુદલ લાન રહેતું નહી  
કેટલીક વખતે આપ દોડતા અને આપને ખબર પણ  
પડતી નહી એવી સ્થિતિમા આપ ઘણું દુર નીક-  
ળી જતા અને જ્યારે આપને હોશ આવતું ત્યારે  
નવાઈ ઉપજતી કે આટલે દુર કેવી રીતે આવ્યો ?  
આપના મનમા શયતાન જાતજાતની શકાઓ પેદા  
કરતો અને કાંઈ કોઈ વખતે તો દુનિયાની મોહજાળ  
આપની આગળ પાથરતો પણ આપ તે તરફ લગાગ પણ  
ધ્યાન આપતા નહી

એક સમયે આપે પાતાના મનની હાલત તપાસી  
તો આપને જણાયું કે તેમા હજી વિકાર અને  
નિષ્ક્રિયાઓ બાકી છે તેથી તેને દુર કરવા સાડે આપે એક  
વસ્ત્ર પુરેપુરી કાળજી રાખી જેથી સઘળા મનોવિકાર  
અને વાંછનાઓનો નાશ થઈ ગયો.

તે પછી આપે તપકકુલ, ગુફા, તૃપત્તા અને  
અતઃજ્ઞાન તરફ લક્ષ્ય દોડાવ્યું કેમકે મુલુક તથા  
તરીકતવાળાઓ માટે એ અગત્યની વસ્તુઓ છે આપે  
તેમા મહેનત કરી પણ જે વસ્તુની શોધ હતી તે મળી  
નહી ફરી આપે યોગ ધારણ કર્યો જેથી ભારે રૂઢાની  
ઠંડીકાત અને નાચી તૃપત્તા તથા અનલ સ્વતંત્રતા  
આપને યોગમાથી જ પ્રાપ્ત થયા. એક રીતે આપે  
પાતાની હસ્તીને તિલાંજલી આપી તો સર્વસ્વ મળી  
ગયું આવી સ્થિતિથી આપની કાયા પલટાઈ અને  
આપ ઉઘા દગ્ગજ ઉપર પહોંચ્યા.

શેખ અબદુલ્લા જબાઈ કહે છે કે - ‘ હજરત  
પીરને પીર ફરિશ્તગીર ગ્રહેંએ મને  
ચોરો ભયભિત એક દીવસે કહ્યું કે એક વખત  
થયા. ગતે મારી સ્થિતિ જુદીજ થઈ  
ગઈ અને મેં મોટેથી ખુમરાણું

કર્ચું, જેથી ચોર લોકે પ્રભુનું ન્યા- તેઓ મમજ્યા કે  
પકડવા માટે પોલીસ આવી પહોંચી તેથી તેઓ  
તપાસ કરવા આવ્યા અને જ્યારે મને લોથ ઉપર  
પડેલો જોયો ત્યારે માથી પાસે આવીને બોલ્યા - ‘ અરે  
આતો અબદુલ કાદિર નીવાનો છે- ભલા માણને અમને  
નકામા ઘભરાવી મુકયા.

સલુકના માર્ગમા આપને જે રૂઢાની મુશકેલીઓ

આવતી તેને દુર કરવા માટે

**બચઅત.**

વખતો વખત શેખ હુમા-

દની એવામા હાજર થતા એટલે

તેઓ ગુચવણ ભરેલા સવાલોનો ઉકેલ કરી આપતા  
છેવટે આવી ગીતે જવા આવવાના પગિલામે શેખ  
હુમાદના હાથ ઉપર અદખે બચઅત કરી લીધી.  
બાણે આપે તેમને પોતાના રૂઢાની પેશવા એટલે પીરો  
મુરશદ તરીકે સ્વીકારી લીધા-



## પ્રકરણ ૪ થું

વચ્ચઝ, શિક્ષક અને મુકતી.

હજીત પીગને પીર હસ્તગીર કદમ મને પરૂ  
હિજરીમા બહેરી અને ખાતેની ઉલુમમા પુગ પ્રવીણ  
થઈ ગયા અને બધા હજીત પમાર કરી મીમળર ઉપર  
બેઠા અને લોકોને વચ્ચઝ નમીહત કરવા તથા દીની  
તથા દુનિયાવી ઉલુમનુ શિક્ષણ આપવા લાગ્યા

આપની વચ્ચઝની મજલીસમા ધીમે ધીમે એટલા  
મોટા પ્રમાણમા લોકો લાગ લેવા લાગ્યા કે મદ્રેસામા  
બેસવા અને ઉભા ગહેવાની જગ્યા મળતી નહોતી તેથી  
લોકો મદ્રેસાની પાસે ચડકે ઉપર બેસતા જ્યારે લોકો  
કોને આવી રીતે તકલીફ થતી જોઈ ત્યારે મદ્રેસાના  
આમપાસના મકાનોને તોડી મદ્રેસામા શામેલ કરી  
દેવામા આગ્યા આ મવાબના કામમા ગાહેજના અમીર  
ઉમગવો અને ફવલતમદોએ પુગના પ્રમાણમા નાણાની  
મદદ આપી અને ફકીરો તથા હુરવેશોએ મહેનત  
મજુરી કરી આ ઈમારતનુ બાંધકામ પુરૂ કર્યું મદ-

રેમાની જગ્યાને વિશાળ કરવા તરફ લોકોની કેટલી બધી લાગણી હતી તે નીચલા બનાવ ઉપરથી સહેજે સમજી શકાશે.

એક ગરીબ બાતુ પોતાના કડીયા કામ કરનાર ઘણીને માથે લઈ જનાબ પીગને પીર સાહેબની મેવામા હાજર થઈ અને અગ્ગ કરવા લાગી કે -  
 “આ મારો ઘણી છે તેની પાંચે મારી મહેંગના વીસ દિનાર લાહેણ છે તેમાની અર્ધી ગુકમ એટલે દસ દિનાર હું આ શરત માથે માફ કરું છું કે બાકીની અર્ધી રકમના બદલામા તે આપના મહેરમામા મજૂરી કરે ” પેલા કડીયાએ પોતાની પત્નીની આ શરત મજૂર કરી લીધી એટલે તે બાતુએ પોતાની મહેંગની ગુકમ વસુલ થયાની ગમીદ લખીને હાજરના હાથમા આપી અને તેનો ઘણી મહેરમાની ઇમાગતમા કડીયા કામ કરવા લાગ્યો આપે જોયું કે આ માણસ તદ્દન ગરીબ છે તેથી તેને એક દીવસની મજૂરી આપતા અને એક દીવસની ન આપતા જ્યારે આ માણસ પાંચ દિનારની મજૂરી કરી ચુક્યો ત્યારે આપે મહેર વસુલ થયાની રસીદ કાઢીને આપી અને ફરમાવ્યું - “મે બાકીની પાંચ દિનારની રકમ માફ કરી દીધી ”

મને પરંતુ હિજરીમા આ મદદરેમા એક વિશાળ ઇમારતના રૂપમા તૈયાર થઈ ગયો અને તે આપના નામથી / ઓળખાવા લાગ્યો. આપે વચ્ચે કંઈવાનુ, શિક્ષણ આપવાનુ અને ફતવા લખવાનુ કામ લાગે ઉત્સાહ પુર્વક મહેનત અને બંદુશાનીથી શરૂ કર્યું. દુર દુરગંધથી લોકો આપની પાસે એકઠા થઈ ગયા. મોટા મોટા આલિમો અને પઢેલગારોનુ મોટુ મહગ આપની પાસે રહેવા લાગ્યુ. આ લોકો આપની પાસેથી જ્ઞાન મેળવી પોત પોતાના ગ્રંથોમા જતા અને ત્યાના લોકોને જ્ઞાન રૂપી અમૃતનુ પાન કાવતા જેથી થોડાજ સમયમા આખા દેશમા આપના મુર્સી દોરના પ્રનાર થઈ ગયો.

મુર્સીદ શબ્દથી ખિરકો પહેરવા અને પહેરાવવાનો

બનાવ થાદ આવી ગયો હજ

**ખિરકો પહેરવો.** રતે ખિરકો પહેર્યો તે બનાવને

પહેલા લખવો જોઈતો હતો

પણ કાંઈ નહીં આહી લખવામા આવશે તોએ આલશે

આપે કાઝી અબુ સઈદ અલ મુબારક અલ મેહરૂમી

ગ્રંથ ના હાથે ખિરકો પહેર્યો હતો તેઓએ શેખ

અબુલ હસન અલી ખિન મોહમ્મદ અલ કરશીશી,

તેઓએ અખુલ ફરહ અલ તરતુલીથી, તેઓએ શેખ  
અખુલ કામમ જુનેદ બગદાદીથી, તેઓએ પોતાના  
મામા નરી નકતીથી, તેમણે શેખ માઅરફ કરખીથી,  
તેમણે દાઉદ તાઈથી, તેમણે મઈયદ હખીખ અજમીથી,  
તેમણે હઝરત હનન બસરીથી, તેમણે હઝરત અલી  
કર૦ થી કલાઈદુલ જવાહિરમા ઉપલો મીલનિલો  
જનાખ મગ્વરે કાયનાત મલ૦, જીખર્ગલ અને પાક  
પરવગ્ફિગાઝ મુધી પહોચાડવામા આવ્યો છે

ફરી મજકુર પુસ્તકમા એમ પણ લખેલું છે કે  
કાઝી અખુ મઈદે જણાવ્યું છે કે એક બીજાથી  
તખરરફ હામલ કરવા સારૂ મે શેખ અખદુલ કાદિરને  
અને તેમણે મને ખિરકો પહેરાવ્યો છે એમ પણ  
લખવામા આવ્યું છે કે હઝરતે તસવ્વુફનુ શિક્ષણ  
શેખ અખુ યઅફુખ યુસુફ બિન અયુબ અલ હમદાની  
અઝ ઝાહિરથી પ્રાપ્ત કર્યું છે

આપના શિક્ષણ અને વચ્ચે લોકોના મન ઉપર  
જુદી જુદી અસર કરી જેમકે  
લોકોનો આહ. કોઈ આપને ઝુલ બયાનીન  
કહેતો અને કોઈ આપને  
ઈમામુલ ફરીકેનનો લકબ આપતો અને કોઈ આપને

ઝુસસિરાજેન વલ મિનહાજેન નામથી બોલાવતો દુકમા એટલુ જ કે આપના મદદચાગ વિચાર અને ઉત્તમ રહેણી કચણી તથા પરહેઝગારીના લીધે દુક મુદતમાજ આપે લોકોનો ભારે ચાક મેળવી લીધો ઘણા આલેમો અને પરહેઝગારોએ આપથી ફેઝ હાસલ કર્યો અને દુનિયાના મોટા ભાગે આપથી ઈલમ પ્રાપ્તી કરી એવા લોકોની ગણતરી થઈ શકતી નથી

મોટા અને નામાકિત ઝુઝુર્ગોની ગીવાયતોથી સાબિત થાય છે કે વચઝ વચઝ અને નસીહત અને નસીહત કરવામા આપ અસાધારણ શક્તિ ધરાવતા હતા લોકોને પોતાની તરફ ખેંચવા અને તેમના અતર અસગકારક બનાવવા તથા મઝહબી આગાઓ મદાના માટે જુગરમા ડોતરાઈ રહે એવી રીતે વિવેચન કરવા એ આપનોજ હિસ્સો હતો બોલવાની મીઠાશ અને અમગકાગક વાક્યો ઉચ્ચારવામા આપની જોડી નહોતી આ કાગ્જોના લીધેજ આપના વચઝ અને શિલ્લણનો દુનિયાએ તરતજ સ્વીકાર કરી લીધો

“કલાઈદુલ જવાહિર”મા લખ્યું છે, તેમા ઇબ્રાહીમ બિન સાઅદુદ્દીન રહેઠ જણાવે છે કે—“અમારા

પીગ હઝરત શેખ અબદુલ કાદિર રહેં ઉલમાનો લિખામ પહેરતા, તખત ઉપર બેઝીને વિવેચન કરતા. આપ મોટેથી અને જલ્દી બોલતા હતા જ્યારે આપ વિવેચન કરતા તો લોકો તેને ધ્યાન પુર્વક સાલળતા અને જ્યારે આપ કોઈ વાતનો હુકમ આપતા તો લોકો તન્તજ બજવી લાવતા જ્યારે કોઈ મખત દિલનો માણુન આપના દર્શન કરતા તો તે રહેમ દિલ-દયાળુ બની જતો.

હાફિઝ ઇમામુદ્દીન ઇબ્ને કઝીર પોતાની તવારીખમા લખે છે કે—“મહમ્મદુદ્દીન શેખ અબદુલ કાદિર ખિન અબી માલેહ અબુ મોહમ્મદ અલ હમ્મલી રહેં જ્યારે બગદાદમા પધાર્યા તો આપે ત્યા પહોચીને હફીઝનુ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું અને તેમા કમાલ હામલ ફીધુ ઇબ્ને કઝીર કહે છે કે ફિકેહ, હદીઝ, હકાયક અને વઅઝ જોઈમા આપ એકકા હતા ભલાઈની વાતો બતાવવા અને ખરાબ વાતોથી રોકવા સિવાય બીજી કોઈ બાબત વિષે આપ બોલતા નહોતા ખલીફા, પ્રધાનો, અમીરો અને મુલતાનો તથા બીજા બધા લોકોને મજલિસોના મિમબર ઉપર ચઢીને રૂખરૂ લલી વાતો બતાવતા અને બુગઈથી તેમને

રોડતા જો કોઈ જીલમીને હાકિમ બનાવતો  
તો આપ તેને મનાઈ કરતા ટુકમા ખુદાના માર્ગમા  
ડગલુ આગળ ભરવા, લોકોને ભલી વાતો બતાવવા,  
ખુરી વાતોથી રોકવામા આપને કોઈની બીક તથા  
કોઈની પણ શરમ નહોતી આપ બહુ મોટા  
આહિદ અને પરહેઝગાર હતા આપ આગેવાન મશા-  
યખ અને સાદાત હતા”

મજકુર કિતાબમા એક બીજી વાત પણ નજરે  
પડે છે એટલે આપની મજલીસમા આવનાર દરેકને  
એમજ લાગતુ કે આપની નજરમા આ મજલીસમા  
માગ કરતા બીજા કોઈનુ વધારે માન નથી જાણે  
તેઓ વાતચીત અને વચ્ચ તથા વિવેચન વખતે દરેક  
માણસની તરફ એવી રીતે લક્ષ આપતા કે ખાસ  
કરી તે એમજ સમજતો કે આ બધુ મનેજ કહી  
ગયા છે જે લોકો આપની પાસેથી હુર થતા તો  
તેમની સ્થિતી વિષે વખતો વખત પુછતા તેમને યાદ  
રાખતા અને બુલતા નહી

‘કલાઈદુલ જવાહીર’ ના કર્તાના લખાણથી  
જણાય છે કે હંઝરતના ફીકર  
વચ્ચની મુદત હંઝરત અબદુલ વહાબ  
સાહેબે ફરમાવ્યુ છે કે —“મારા

પિતાશ્રી અહવાડીઆમા ત્રણ વખત વચ્ચ કુરમાવતા હતા મદરિઆમા બે વખત, એટલે જુમ્માની મવારે અને મંગલની રાતે અને પોતાના મેહમાન આનામા ખુશવાગની મવારે આપની વચ્ચની મજલીનમા ઉલુમા, કુકુહા અને મશાયખ વીજેરે મોટી મખ્યામા હાજર થતા હતા આપે ચાલીસ વગ્સ વચ્ચ અને નમીહતમા ગાળયા છે સને ૫૨૧ હિજરીથી અને ૫૬૧ સુધી વચ્ચની મુદત ગણાય છે” આ વાતને “તોહફએ કાદિરિયા” પણ ટેકા આપે છે

હઝરત પીરને પીર જો કે બહુ મોટા આલિમ હાકિમ અને રૂહાની લેહોના આપનું એક સ્વપનું પુરેપુરા બાબુકાર હતા છતાં પણ અજમના રહીશ હોવાના કારણે અરબી ભાષામા અરબ દેશમા વચ્ચ કેહવાથી સહેજ અચકાતા હતા આપ આ મહત્વના સવાલ ઉપર વિચાર કરતા હતા એટલામા એક સ્વપનુ જોયું જેથી આપની ચિંતા દુર થઇ ગઈ અને આપે મજબુત ઇરાદો કરી અરબીમા વચ્ચ શરૂ કરી દીધો

“તોહફએ કાદિરિયા”ના કર્તા શેખ ઉમર કિમીયા અને ઉમર બઝઝાઝ આપના સાહિબઝાદા શેખ અબ્દુર



ગાંધીજી અને અમદાવાદ વહાલની તેમજ 'કલાઈદુલ જવા-  
હર' કિતાબમાં શેખ અમદુલ્લાહ જબારની રીવા-  
યતથી આપણે એક સ્વપ્નના આ પ્રમાણે વર્ણન છે  
કે - "હજરત જવમુલ આઝમ પીગને પીગ દસ્તગીર  
ફરમાવે કે મેં એક દિવસ ઝોહોગના વખતે હજરત  
રમુલે અક્રમ સલોને સ્વપ્નનામાં જોયા, આપે મને  
ફરમાવ્યું કે - 'તું વચ્ચે અને નગીહત કેમ નથી  
કરતો?' મેં અગ્ગ કરીકે "ઓ માગ હાદી" હું  
અજમમાં પેદા થએલો છું બગદાદના અગ્ગી વકતા-  
ઓની મામે કેવી ગીતે મારી જીલ જોલુ?" આ  
ઉપરથી આપે મને મોહુ જોલવાનું ફરમાવ્યું મેં  
માઝ મોહુ જોલ્યું એટલે હજરત પયગમબર સલોએ  
સત વખત પોતાના મોઢામાંનો લુઆબ તેમાં નાખ્યો  
અને પછી હુકમ આપ્યો કે - "જવ બેઘડક વચ્ચે  
અને નગીહત કરો" ઝોહોગની નમાઝ પછી મેં  
જોયું કે વચ્ચે સાબળનાગ લોકો મોટી મળ્યામાં જમા  
થયા છે તેથી હું લગાગ અચકાયો તે પછી મેં સ્વ-  
પ્નનામાં હજરત અલી કરોને જોયા આપે પણ મને  
મોહુ જોલવાનો હુકમ કયો મેં માઝ મોહુ જોલ્યું  
તે આપે પોતાના મોઢામાંનો લુઆબ જ વખત નાખ્યો  
મેં અગ્ગ કરી - "આપ સાત વખત કેમ નાખતા

નથી' આના જવાબમા આપે ફરમાવ્યું - “હજરત  
મુહમ્મદ રીમ મલબોને અદબ રાખવો બેઠાંએ” તે  
પછી આપ માગથી પોશીદા થઈ ગયા મેં આ ઉપર  
ધ્યાન પુર્વક વિચાર ચલાવ્યો તે પછી માગ મનમા  
તરેકવાર જાતની ઉમદા નગીહતો અને શીખામણો  
તથા જુદી જુદી જાતના મમઅલાઓનો જાણે એક  
લડાન લગાયલો જણાયો, તે માથે જ માગ મુખમાથી  
શબ્દોન્યાય થવા લાગ્યા એક વખત જ્યાં રોકાણ  
હુ થઈ તો મારી વાણીની મીઠાશ, બોલવાની છટા  
અને અસરકારક વજા શક્તિથી બગદાદના તમામ  
વન્તાઓ તથા આલિમો દગ થઈ ગયા અને પામે  
તેમજ દુરના ઘણા લોકો મારો વચ્ચે માલખવા તથા  
ફહાની ફચઝ હામલ કરવા આવવા લાગ્યા”

વિલાયતની ગાંધી ઉપર બિરાજમાન થનાર વલી  
માટે બાર સદગુણો જરૂરી છે “કલાઈદુલ જવાહિર”  
મા લખ્યું છે કે - “આપ ફરમાવતા કે જ્યાં સુધી  
માણુનમા બાર સદગુણો ન હોય ત્યાં સુધી મનનદે  
વિલાયત-વિલાયતની ગાંધી ઉપર બેમવુ તેના માટે કોઈબી  
નીતે લાયક નથી આ બાર સદગુણો આ પ્રમાણે છે  
પહેલા બે સદગુણો આ છે કે એબ પોશી કરવી અને

દયાભાવ રાખવો, આ મદગુણો પરવરદિગારથી શીખવાના છે બીજા બે મદગુણો જનાબ નરવરે કાયનાત હંઝરત રસુલે અકરમ મલંથી શીખે જે મહેરબાની અને ભાઈચારો છે બે મદગુણો હંઝરત અબુઅકર સિદીકથી શીખવા જોઈએ જે મહેમાનદારી અને ગતે બગતા રહી ખુદાની ઇબાહત કવવાના છે બીજા બે મદગુણો હંઝરત અલી કરંથી શીખવાના છે તે એકે આલિમ બનવું અને શુબઅત તથા જવામદીં ધાગણ કવવી, વિગેરે વિગેરે,”

એવું જણાય છે કે જીલ્લાનથી વિદાય થતી વખતે  
આપની અમા સાહિબાએ

**આપની બહાદુરી** આપને જે નમીહત કરી હતી

તે આપ આખી જી દગી સુધી  
ભુલ્યા નહોતા જે માણસ પોતાનો જીવ જવાની ખીક  
હોવા છતાં પણ લુટાડ્યો અને તેમના સરદારની સાથે  
જીવ ન બોલે તે આલિમ, ફાઝિલ, વચ્ચ અને વલી  
હોવા પછી કેવી રીતે જીવ બોલે સાચી વાત કહેવામા  
આપ કદી પણ અચકાતા નહી તેમ ડરતા પણ નહી  
એટલે સુધી કે રઈસો અને તે સમયના હાકિમ  
આગળ પણ સાચી વાત કહેવામા આપ કોઈ કાળે  
ડર્યા નથી

“કલાઈદુલ જવાહિર” મા શેખ મોહમ્મદ કાઈદ રવાનીથી જે રિવાયત બયાન થયેલી છે તેનાથી પણ ઉપલી વાતને ટેકા મળે છે તેઓ લખે છે કે - “એક દીવસે હું હંઝરત અબદુલ કાદિર જીલાની કદબની પાસે હતો તે દીવસે મેં આપને ઘણીખરી વાતોની પુછપરછ કરી અને તેની સાથે મેં આપને એ પણ પુછ્યું કે - આપની મોટાઈ અને બુઝુર્ગીની આધાર કઈ વાત ઉપર છે ? તેના જવાબમાં આપે ફરમાવ્યું - “સાચું બોલવા પર હું મારી જીદગીમાં કદી જીઠું બોલ્યો નથી તે એટલે મુઢીકે જ્યારે મકતબમાં લખતો હતો ત્યારે પણ મારા મુખમાંથી કદી જીઠું શબ્દ નીકળ્યો નથી ’

“કલાઈદુલ જવાહિર” મા શેખ ઉપર કીમી-યાના બયાનથી જણાય છે કે યાહુદીઓ અને ખ્રિ-આપની લગલગ દરેક મજલી-સ્તીઓ મુસલ-સોમાં યાહુદીઓ અને ખ્રિસ્તી-માન થયા. ઓ મોટી સખ્યામાં ઇસલામનો સ્વીકાર કરતા હતા એક વખતે આપની મજલિસમાં મનાન નામના એક ખ્રિસ્તી પાદરીએ ઇમલામનો સ્વીકાર કર્યો અને બાહેર મજ-

લિસમા ઉભા થઈને જણાવ્યું - ‘ હું યમનનો સ્વીકાર  
છું માગ મનમા ઇમલામ કમુલ કરવાનો વિચાર  
આવ્યો એટલે મેં એવો મજબુત ડગવ કર્યો કે યમ-  
નમા જે માણસ સઉ કરતા મારો હશે તેના હાથપર  
ઇસલામનો સ્વીકાર કરીશ આવા વિચારમા હું ઉઘી  
ગયો તો સ્વપનામા હઝરત ઈમા અલબના સીદાર થયા  
તેમણે ફરમાવ્યું કે - “ મનાન ! તું બગદાદ જા અને  
હઝરત શેખ અબદુલ કાદિર જીલાનીના હાથ ઉપર  
ઇમલામનો સ્વીકાર કર કારણ કે ચાહુ મમયમા તમામ  
દુનિયાના લોકોમા તેઓ બધા કરતા ઉત્તમ પુરૂષ છે ’

શેખ અબદુલ જાઈની એક રિવાયતથી એમ  
જણાય છે કે હઝરત શેખ અબદુલ કાદિર જીલાની  
કહોએ એવું ફરમાવ્યું કે - “ મારા હાથ ઉપર પાચ  
હજાર ચાહુદીઓ અને ખ્રિસ્તીઓએ ઇમલામનો સ્વી-  
કાર કરેલો છે ” વચ્ચે અને નસીકતની ચાલીસ  
વચ્ચની મુહતમા ઇમલામના ડોઈ પ્રખ્યાત વચ્ચ,  
વકતા અને વલીના હાથ ઉપર એટલા ચાહુદીઓ તથા  
ખ્રિસ્તીઓનું મુસલમાન થવું કાઈ અબયથીની વાત નથી

શેખ ઉમર કિમીયાના બયાનથી એમ જણાય છે

કે આપની દરેક મજલિસમાં  
બદમાશોનું સુધરવું. ચોરો, ખુનીઓ, ધાડપાડુઓ

અને નાસ્તિક લોકો આવીને  
તવળા કરતા હતા આ મબઘમા શેખ અબદુલ્લા  
જખાઈની રિવાયતથી એવું માલમ પડે છે કે હઝરત  
ગવમે પાઝના હાથ ઉપર એક લાખથી પણ વધારે  
ચોર, લુટારા, અને બદમાશ લોકોએ તવળા કરેલી છે

ઈબ્રાહીમ અદદારરીની રિવાયતથી એવું જણાય  
છે કે - “લોકો આપનો બેહદ

આપનો માન માન મગ્તબો રાખતા હતા  
મરતબો. દાખલા તરીકે એક નીવમ જુમ્મા  
મસજીદમાં આપે છી કે ખાધીતો

લોકોએ છીકના જવાબમાં “યરહમકુલ્લાહ અને  
“યરહમોમિકા” કહ્યું તેનો એટલો બધો શોર બકોર  
થયો કે આખી મસજીદ ગરજ ઉઠી અને મસજીદમાં  
જે સ્થળે બલીકા મુસતનદ બિલ્લાહ નમાઝ ભણતો  
હતો ત્યાં સુધી અવાજ પહોંચ્યો એટલે બલીકાએ  
શોરબકોર થવાનું કારણ પુછ્યું તો લોકોએ જણાવ્યું  
કે - “હઝરત ગવમે પાકે છીક ખાધી જેથી લોકોએ  
“યરહમકુલ્લાહ” અને “યરહમોમિકા” કહ્યું”  
આ સાલળી બલીકાને ઘણી ધાસ્તી લાગી જુમ્માના

દીવસે જ્યારે આપ મસજીદમાં પધારતા તો રસ્તાની બંને બાજુએ હાથે લોકો આપથી દોઆ કરાવવા અને આપની બચ્કતથી દોઆ માગવા ઉભા રહેતા હતા અદલાહ, અદલાહ, આપના માન મગ્તબા, આપની લોકપ્રિયતા, અને આપની વિખ્યાતીની કાંઈ હદ નહોતી

આપના વચ્ચે ઘણાજ અસરકારક થતા હતા,  
“કલાઈદુલ જવાહિર” અને

**આપના વચ્ચની** “તોહફાએ કાદિરિયા” નામના  
**અસર.** પુસ્તકોમાં જુદા જુદા રાવીઓ

તરફથી આ બાબત ખુલાસા

વાગ લખવામાં આવી છે તો પણ અત્રે ટુકડા તે ઉપર ઘોડુક વિવેચન કરવું મુનાસબ જણાય છે આપના વચ્ચની મજલિસોમાં ઘણી વખતે લોકો બેહોશ થઈ જાયેલા તથા ગડતા પીટતા અને પગવઢિગારની જનાબમાં ફગિયાદ કરતા દેખાતા હતા આ બાબતને શેખ અબુ ઝરઆ તાહિરના લખાણથી ટેકો મળે છે વળી આપના વચ્ચના ફાયદાઓ અને બારીકીઓ લખી લેવા માટે દરવખતે લગભગ ચાગસો આલિમ લખનારાઓ આપની મજલિસમાં હાજર રહેતા હતા આ બાબતને હઝન્ત અબુ અબ્દુલ્લા અબ્દુલ વહાબ ટેકો આપે છે

આપની મજલિસોમા માલગનાગઓની મોટી ભીડ જામતી હતી “તોહફાએ કાદિરિયા” મા શેખ ફરીદ અબુ અબદુલ્લા મોહમ્મદ બિન અબુલ ગનાયમ અઝહર ઇબને અબુલ મગારિઝ હુસેની બગદાદીની એક રિવાયતના આધારે એવું લખેલું છે કે મને પપ્પ હિજરીમા આપની મજલિસમા લગભગ દસ હજાર માણસોનો જમાવ થતો હતો

આપ ઘણી વખતે ફરમાવતા હતા કે - “જો હું ન બોલું તો મારા ગળુ બેગી જાય છે અને ઘણી કોશિશ કરવા છતાં પણ ચુપ રહેવાનું મારાથી બનતું નથી શરૂઆતમા મારો વચ્ચે માલગનાગઓની મળ્યા જુજ થતી જે ધીમે ધીમે વધતા હજારો સુધી પહોંચી ગઈ” આમ થવાથી આપે બાબે હલબના મુસદ્દા ઉપર બેગી વચ્ચે કહેવાનું શરૂ કર્યું અને જ્યારે લોકોનો જમાવ એથી પણ વધારે થવા લાગ્યો તો શહેરની બહાર ઈદગાહમા મિમબર લઈ જઈને રાખવામા આવ્યો લોકો ઘોડાઓ, ખગ્ગરો, ઉટો વિગેરે ઉપર સવાર થઈને ત્યાં આવતા અને મજલિસની આસપાસ વિટળાઈ જતા

“તોહફાએ કાદિરિયા” મા હઝરતના પૌત્ર કાઝી-



ઉલ કઝાત હઝસ્ત અણુ સાલેહની એક રિવાયત બયાન થયલી છે જેનો સાગ આ પ્રમાણે છે કે - “ હઝરતના એક આહિબ ઝાદા અણુ અબદુલ્લાહ અબદુલ વહાબે હઝરતની રૂબરૂ મિમબર ઉપર ચઢી ઇલ્લે ઉમુલ, ફિકેહ અને બીજા વિષયો ઉપર વચ્ચઝ તથા નમીહતો બયાન કરવા માડી પણ લોકોના મન ઉપર તેની જોઈએ તેવી અસર થઈ નહીં એટલે તેઓ મિમબર ઉપરથી ઉતરી પડયા અને હઝરત પીરાને પીર હસ્તગીર કદમ મિમબર ઉપર બિગજમાન થઈને બોલ્ય - “ આ નગમ મનવા જાઓ ! એક પળવાગ મબર કરવું બહાદુરીનું કામ છે ” આ વાક્ય સાલગતાજ આખી મજલિસના લોકો રડી ઉઠયા જ્યારે હઝરતના આહિબ ઝાદાએ આમ થવાનું કારણ પુછ્યું તો હઝરત ગવમે પાકે ફરમાવ્યું - “ તમે તમારી તરફથી બોલો છો અને હું બીજાની તરફથી એટલે પવરદિગારના ફરમાનથી બોલું છું ”

તોહફે કાદિરિયા ” મા શેખ અબદુલ વહાબ આહિબના આધારે જણાવવામાં શિક્ષણ અને ફતવા આપે છે કે - “ મારા બુઝુર્ગ વાલિદસાહેબે પોતાના મદ્રેસામાં હિજરી ૫૦૮ થી ૫૬૧ સુધી એટલે લગભગ તેત્રીસ

વરસ સુધી શિક્ષણ આપ્યું અને ફતવા લખ્યા, ' આ ઉપરાંત ગરીફ અબદુલ્લાહ અબુ મોહમ્મદ બિન બિઝર હુસેની મુમલી કહે છે કે - " મેં માન પિતાથી ચાલણેલું છે કે હઝરત ગવમે પાકે તોર ઇસ્મામા વિવેચન કરતા હતા અને સવારથી બપોર સુધી તફ્તીર, ઇસ્મે હરીમ મઝહબ અને ઊમુલ, નકવ વિગેરેનું તથા ઝોહોર પઢી કુરાને મજ્હુનુ શિક્ષણ આપતા હતા આ વાતને ' હયાતે જવે-ફની ' પુસ્તક ટેકો આપે છે

જુદા જુદા ગવીઓના વચન અને વિવાયોથી જણાય છે કે ઈગકે ઉપરાંત બીજા દેશોમાથી પણ આપની પાસે ફતવાઓ આવતા હતા આપને કોઈ પણ ફતવા ઉપર વધુ વિચાર કરવાની જરૂર નહોતી તેમજ આપ કોઈપણ ફતવાને પોતાની પાસે રાખતા નહોતા બલકે તેને વાચીને તેના નીચેજ જવાબ લખી આપતા હતા. આપ હઝરત ઈમામ શાફી રહેલો તથા હઝરત ઈમામ અહમદ બિન હમ્મલ રહેલો બંનેના તરીકા ઉપર જવાબ લખતા હતા જ્યારે આપના ફતવા ઈગકે દેશના આલિમોની રખડ રજુ કરતામા આવતા ત્યારે તેઓ તુરતા તુરતજ જવાબ

આપવા ઉપર ભારે અન્નયબી જાહેર કરતા હતા. કોઈપણ માણસ દીની ઇદમોમાથી કોઈપણ ઇદમ લણવા આવતો તો આપ તેને સારી પેઠે લણાવી શકતા અને તે માણસ હમેશા સુધી આપનો મોહતાજ રહેતો હતો.

જે લોકો આપની પાસે લણવા આવતા તેમને ખાસ લક્ષ પુર્વકે લણાવતા હતા અને એક એક મસ-અલાના અનેક કારણો બયાન કરમાવતા હતા. વિદ્યાર્થીઓ ઉપરાંત જે લોકો માત્ર આપના વચ્ચળ અને શિક્ષણની પદ્ધતી મ લાગવા આવતા તેઓ આપની વક્તા શક્તિ તથા વિદ્વતા જોઈ અજબ થતા હતા. જેવી રીતે દરેક માણસ એમ મનજતો કે આપ તેની તરફ જ્યાં આપી રહ્યા છે તેવી જ રીતે આપ ઠોઠમા ઠોઠ વિદ્યાર્થીને પણ શિક્ષણ આપવાની તકલીફ બગદાજત કરતા હતા. જેમકે એક ઉદબી નામના ઠોઠ વિદ્યાર્થીને પણ ખાસ લક્ષ પુર્વકે લણાવતા હતા. ખાસ મહેનતથી લણાવવા અને મમજવવા છતાં તે નમજી શકતો નહોતો. પરંતુ પરવગદિગાગની કુદરતથી આ માણસ થોડા દિવસમા ગુજરી ગયો અને આપ પીડામાથી હુટયા.

આપની બાહોશી, ઠંથ લાગકાત અને મન

એક વિચિત્ર  
કતવો.

શમિનુ સહેજ ભાન આટલા  
ઉપગ્રથી થઈ શકે છે કે “કલા-  
નદુલ જવાહિર” અને “તોલ-  
ફરે કાદિગિયા” બંને પુસ્તકો

કોમા નહેજ સાજા ‘મકાન’ માથે એક બનાવ આ  
પ્રમાણે લખ્યો છે તથા તેના રાવી તરીકે આપના  
માહિતગાર હાજર જોઈ અબદુર રઝાક સાહેબનું નામ  
આપવામાં આવેલું છે મજકુર બનાવ આ પ્રમાણે છે કે  
આપની પાસે અજમ દેશથી એક કતવો આવ્યો જે  
ઇંગલેન્ડના તમામ ઉદ્યોગોને મોકલવામાં આવ્યો હતો  
પરંતુ કોઈએ તેનો ન તો પકડ્યો જવાબ ન આપ્યો  
આ મરજકો આ પ્રમાણે હતો —

‘એક માણસ તબીબ તલાકો માથે એવા મોઝદ  
ખા ખાવા કે તે ખાત એક એવી ઇલાહત હશે કે  
જે વખત તે તમામ લોકોથી હુર ગલશે આ બાબ-  
તના શરીરતના તાલિમોનો શુ ફરમાન છે? ત્યાં  
આપના પાસે આ કતવો આવ્યો તો આપે તેના  
ઉપર એવો જવાબ લખ્યો કે — આ માણસ મક્કા  
મોઅઝઝમા બંધ અને ખાનએ કબ્રોને તમામ લોકોથી  
ખાલી કરાવે અને તે પછી માત્ર વખત તેનો તવાફ

કરે એટલે તેના સોગદ ઉતરી જશે ' આ જવાબ સાલળી તેજ દીવસે તે માણુમ મધ્ધા રવાને થઈ ગયા.

આપના માહિત્ત આદા શબ રાખાદુર ના, માહિત્ત  
ખયાન કરે છે - ' જ્યારે

તબરરૂકન ખિરકો મારા વાલિદ માહિત્ત મકકે  
પહેરવો. ગરીફ હજી માટે ગયા તે

વખતે હું પણ આપની માથે  
હતા ત્યાં મેં જોયું કે અગ્નિતના મંદાનના શેખ  
બિન મનુક અને એક બીજા બુઝુર્ગથી આપની મુલાકાત  
થઈ એટલે તે બંને માહિત્તોએ મારા વાલિદ માહિત્તની  
પાંચેથી તબરરૂકન ખિરકો લીધે અને આપની  
પાંચે બેસીને આપથી ઉટલીક હતી સાલળી "

આપની મજલિસોમા આવનારોગોની મળ્યા  
અગણિત હતી આ લોકો વચ્ચે અને નમીહતોથી  
લાભ ઉઠાવી પોત પોતાને ઘેર અને નદેશ પાછા  
ફરતા અને ત્યાં પણ કાદિગિયા કચ્છ આમ લોકોમા  
ફેલાવતા હતા એજ પ્રમાણે આપના ગાગિદોની સખ્યા  
પણ અગણિત હતી આપના શિદ્દાવના બગ્ગતથી  
હજારો લોકો મોટા મોટા આલિમ તથા ફકિલ બનતા  
લખાણુ થવાની બીકથી તે લોકોના નામ લખવામા  
આવતા નથી,

## પ્રકરણ ૫ મું

આપનો સિમાચ.

શેખ ઉમર બજાજ તથા બીજા મશાયખોના આધારે ‘ તેહકુએ કાદિરિયા ’ ના કર્તા લખે છે કે - “ એક વખતે શેખ બકા તથા શેખ અલી બિન હેયતી તથા શેખ અબુ સઈદ ફીલવી હઝરત જવમે પાકની ઝિયારત કરવા આપની સેવામા હાજર થયા એટલે હઝરતે શેખ બકાની સામે જોઈને ફરમાવ્યું - “ અય બકા ! કાઈ બોલો ” બકાએ અરજ કરી - “આપની સેવામા એકે શબ્દ ઉચ્ચારવા જીલ ઉપડતી નથી ” આ ચાલણી હઝરતે શેખ અલીને ફરમાવ્યું - “ તમેજ કાઈ બોલો ” તેમણે પણ એજ જવાબ આપ્યો એટલે હઝરતે અબુ સઈદને ખાસ કાઈકે બોલવાને જણાવ્યું જેથી તેઓ કાઈકે બોલ્યાને ફરી તરત જ ચુપ થઈ કહેવા લાગ્યા - “ મારામા વધુ બોલવાની શક્તિ નથી ”

આ વાતચીત પછી હઝરતે પોતાની મુખારક જીલ વડે વિવેચન કરવા માડ્યું અને એવી એવી ખારીક

અને અનુપમ વાતો ફરમાવી કે સાલળનારા ઘણાજ ખુશી થયા એટલે તે ખુશીમા તે લોકોએ હઝરતની પાસે કબ્વાલ બોલાવવાની રજા માગી હઝરતે રજા આપી એટલે કબ્વાલ બોલાવવામા આવ્યો અને જ્યારે કબ્વાલે ગાલુ શરૂ કર્યું અને એક શેઅર કહ્યો ત્યારે તેને સાલળનાજ હઝરત ઉભા થઈને ફરવા લાગ્યા અને મદદરેમામા ચાલ્યા ગયા ’

આપનો ખાદિમ અબુ રજા જણાવે છે કે -

‘ એક દીવએ આપ પોતે

**એક ગવઠયાની** હુ ખ ઉઠાવી બીજાને મ્હાય

**તવબા.** કરવા બાબે વિવેચન કરમાવી

મ્હા હતા એટલામા આપ

ઉપર જોઈને ચુપ થઈ ગયા અને તે પછી હાજર

મંદલાઅને ફરમાવવા લાયા - ‘ હું તમોને વધારે નહી

પણ મત્ર એક એ દિનાર માટે જુદું છું આ માલગી

વણા લોકો એક એકએ દિનાર લઈને આપની મેવામા

હાજર થયા પણ આપે મત્ર એકજ જણાની પામેથી

એક એ દિનાર લઈને બીજા બધાના દિનાર પાછા

ફરી દીધા આ બનાવથી લોકોને ભારે અજબબી ઉપજી

એટલામા આપે મને બોલાવીને ફરમાવ્યું કે - ‘આ એ

દિનાર લઈને શયેનઝીયા મકબરા ઉપર જાવ ત્યા એક  
 ઘરડો માણસ બરખત (એક જાતનું વાણુ) બજારતો  
 હશે તેને આ એકમા દિનાર આપી મારી પાસે તેડી  
 લાવેા હું આ હુકમ ચાલણી તરતજ મજબૂર મકબરા  
 ઉપર ગયો જ્યા હજરતના ફરમાવ્યા પ્રમાણે ઘરડાને  
 બરખત બજાવતા જોયો એટલે મેં સલામ કરીને તે  
 દિનાર આપ્યા આ જોઈ તેણે ખુબો પાડી અને તેજ  
 વખતે બેહોશ થઈને ભોય ઉપર પડી ગયો, જ્યારે તે  
 હોશમા આવ્યો તો મેં તેને હજરત ગવમે પાકનો મદદેશો  
 કહ્યો આ ચાલણી તે માણસ બરખતને આધે મુકી  
 મારી સાથે હજરતની મેવામા આવ્યો આપે તેને  
 મિમબર પાસે બોલાવીને ફરમાવ્યું - “તું તારી આપ-  
 વીતી બચાવ કર,” આ ચાલણી તે બોલ્યો - “હજરત  
 હું જીવાનીમા ઘણુંજ ગ્રામીક ગાતો અને બજાવતો હતો  
 મારે ગાણુ સલગવા લોકો ભારે ઉત્સાહ પુર્વક આવતા  
 પણ જ્યારે હું ઘરડો થયો ત્યારે લોકોએ મારી પાસે  
 આવવું મુકી દીધું એટલે મેં શહેરનું રહેઠાણ તજીને  
 શહેર બહાર રાખ્યું મેં મારા મનમા મજબૂત ઠરાવ  
 કર્યો કે હવે હું મડદાઓ સિવાય બીજા કોઈને માર  
 ગાણુ સલગાવીશ નહીં આ ડગવ પ્રમાણે લાખા  
 સમય મુઘી કબ્રસ્તાનમા ગાતો બજાવતો રહ્યો. પણ



ફરી મનમા વિચાર આવ્યો કે હું આવી રીતે કયા મુઘી મડદાઓને ગાણ સલળાવુ હવે તો માત્ર ખુદાના બનીને તેનેજ ગાણુ સલળાવવુ જોઈએ હું આવા વિચારોમા મુઘં ગયો અને જ્યારે જાગ્યો તો આ શેરુ પડયા —

ઈલાહી કયામતના દીવન માટે મારી પાંચે કાલં નથી માગ મનમા માત્ર તારી બખશિશની આશા અને મારી જીલમા તારી તારીફની શક્તિ સિવાય બીજી કાઈ નથી

જે લોકો તાગથી આશા રાખે છે તે તાગ દગબાગમા ફતેહમદ થશે અને જે હું તેથી નિરાશ ગદી જાઉં તો મારી કેમ નસીબી ઉપર અફસાન છે ”

જે કેજા નેકે લોકોજ તારી બખશિશની આશા ગમતા તો યુનેહજાગ લોકો કોની પાંચે જઈને બચાવ આહતા ’

મારૂં ઘડપણુ કયામતના દીવન મારો બચાવ કશો મને આશા છે કે મારી આ અરજ ઉપર નજર કરીને તુ મને દોઝબથી બચાવી લઈશ, ”

હું ઉભો ઉભો આ અશઆર ગાઈ ગઈ હતા કે આપના ખાદિમે આવીને મો દિનાર આપ્યા, આ ઉપરથી

મેં જાવા બજાવવાથી તવબા કરી લીધી અને ત્રાત્ર  
પરવ દિગાગની તાનીફ કગ્વા તગ્ફ માફ પ્યાન ફેગ્વી  
લીધુ .

તે પત્રી આ માણુએ પોતાનુ વાળુ તોડી નાખ્યુ  
અને જાવા બજાવવાથી તવબા કરી લીધી

મજલીસમા બીજા લોકોએ પણ સોચો દિનાર  
આપ્યા હતા મને જે હઝરતે પાછા ફેગ્વ્યા હતા તે  
બધા એકડા કરીને આ ઘરડા ગવધ્યાને આપી દીધા. '



## પ્રકરણ ૬

### આપના મદગુણો.

આપની પવિત્ર જાતમા અપાર મદગુણો હતા તેથી જેટલી પ્રશંસા કરવામા આવે તેટલી થોડી છે. તોહફએ કાદિરિયા ' નામના પુસ્તકમા શેખ અબુલ મુઝફ્ફર મનસુરની રિવાયતથી જાણાવવામા આવ્યું છે કે “ મે હઝરત પીગનેપીર કરતા વધારે ખુશ મિઝાજ, મહેરબાન, આડી હોસલા, દયાળુ, એક વચની અને દોસ્તીને નભાવનાર બીજો કોઈ જોયો નથી, જે કે આપ મોટા મરતબા, મદ્દેના ભડા અને ઉચા દરજ્જાના હતા છતા હમેશા નાનાઓ ઉપર મમતા રાખતા અને મોટાનું માન જાળવતા. માલદાર માણસના નન્માનમા વધારે પડતું કરતા નહી અને બાદશાહો તથા વઝીરોને બાગ્બો જતા નહી ”

એવીજ રીતે ઉપલા પુસ્તકમા શેખ અબુલ કાસમ અઝઝાઝની એક રિવાયત છે કે “જ્યારે અમે

હઝરત જવમુલ આઝમની મજલિસમા ખેસ્તા તો એમ લાગતું કે જાણે સ્વપ્નામા છીએ અને જ્યારે મજલીસમાથી ઉઠીને બહાર જતા તો એમ જણાતું કે જાગીએ છીએ આપનો વિવેક વિશાળ, ગુણો ઉત્તમ અને અત કરણ શુદ્ધ હતું સખાવત અપાર હતી, એમના કરતા વધારે શરમાળ અને લજ્જતવાન લાગ્યેજ જોવામા આવ્યો હશે જ્યારે લોજન માટે દ્વંતરખાન બીછાવવામા આવતું ત્યારે મહેમાનો અને મિસ્કીન મોહતાજોની સાથેજ આપ પણ જમવા ખેસતા મામા વાળાની બુલો અને કુટેવો તરફ લગારે લક્ષ આપતા નહીં આપની માથે દર વખત ગ્હેનાગઓમા કદાપી કોઈ ન હોય તો આપ ભારે હેતથી તેના વિષે પુછ પરછ કરતા અને પોતાની મિત્રતા માખિત કરી દેખાડતા ”

‘ બહેજતુલ અસરા’ ના કતો અલ્લામા અબુલ હસનઅલી પોતાના પુસ્તકમા લખે છે કે - “આપ સર્વ મદગુલોથી ભરપુર હતા” વળી તેઓ આગળ ચાલતા લખે છે કે - “ આપના જેવા મદગુલો બુઝુર્ગ મારા જોવામા આવ્યા નથી ”

કેટલાક લોકોનું કહેવું છે કે - “ વાતચીત કરતા

ચુપકીદીને આપ વધુ પસંદ કરતા અને જુમ્મા સિવાય પોતાના મદરિસામાંથી બહાર જતા નહીં, જુમ્માના દિવસે જુમ્મા મસજિદ અથવા મુસાફર ખાનામાં જતા હતા બગદાદના મોટા માનવતા લોકોએ આપના મુબારક હાથ ઉપર તવબા કરી સીધો માર્ગ ધારણ કર્યો હતો તેમજ મોટા મોટા યાહુદી તેમજ ખ્રિસ્તીઓ એ ઇન્લામ ન્વીકાર્યો હતો આ ઉપરથી ખુદલુ જણાઈ આવશે કે તે લોકોમાં ઇન્લામની ખુબીઓ ઉપરાંત આપના ઉચ્ચ ગુણો અને મહા-ચરણની પણ પુરેપુરી અમર થઈ હતી

આપ દવલત મદી તેમજ દુનીઆવી દબદબાથી દૂર જાય એવા માણસ ન હોતા જ્યારે બલીકા અલમુકતઝી અલ અમરૂદલાહે અખુલ વફા યહયા ખિન મદદ જે ઇબ્નુલ મુરજુમ અલિમના નામથી પ્રખ્યાત હતો તેને કાજના હોદ્દા ઉપર નીમ્યો તો આપે મિમબર ઉપર ચઢી બલીકાને ખુદલા શબ્દોમાં કોઈ પણ બતની બીક રાખ્યા વગર જણાવી દીધું કે -“તે એક મોટા જુલમી માણસને કાઝીનો હોદ્દો આપ્યો તેથી કયામતના દિવસે પાક પરવર દિવાનની હંઝુરમાં શો જવાબ આપીશ,” આ શબ્દો નાલણી બલીકા કે પી

ઉઠ્યો અને તેની આખોમાથી આસુઓ સરી પડ્યા તેજ વળતે મજકુર અબુલવકા યહ્યાને કાઝીની જગ્યા એથી ઉતારી દેવામા આવ્યો '

શેખ મોફેકુદ્દીને પોતાના અને હાફિઝ અબદુલ ગનીના મળવમા જણાવ્યું છે કે -“અમે આપની વૃદ્ધાવસ્થામા આપથી લાભ ઉત્તરેલો છે અમે જ્યારે આપની મેવામા હાજર થયાતો આપે અમને મરગિસામા રહેવાની જગ્યા આપી અને વારંવાર પોતાના સાહિબઝાદાને અમારી પાસે મોકલતા હતા તેઓ આવીને અમારા ઉતાગના દિવા મળાવતા અને પોતે ગવમે પાક પણ પોતાની જાતે પધારતા અને મકાન ઉપરથી ઘણી વખતે અમારા માટે ખાવાનું પણ મોકલતા. અમે તરેક નમાઝ આપની સાથેજ અદા કરતા. શેખ મોફેકુદ્દીન કહે છે કે -“ હું પોતે કિતાબુલખરકી પઢતો હતો અને હાફિઝ અબદુલગની કિતાબુલ હિદાયા લખતા હતા આપના પવિત્ર સાહચર્ય તજે અમે એક મહીનો અને નવ દીવસથી વધુ રહી શક્યા નહી કેમકે ફરી આપ બેહશત નશીન થઈ ગયા મજહબી બુઝુર્ગ અને પેશવા હોવાના કારણે શુ નાના કે મોટા બધા આપને માન આપતા હતા ”

‘તારીખુલ ઈસ્લામ’ના કર્તા લખે છે કે - ‘હઝરત શેખ મહમ્મદુલ્લીન અબદુલકાદિર બિન અબિ સાલેહ અબદુલ્લાહ જગી દોન્ત પરહેઝગારો, ફકીરો, કુકરાઓ, જુજુગો વિગેરેના ઇમામ અને પોતાના સમયના કુતુબ તેમજ તમામ મશાયખોના મન્દાહ હતા અને ઇંદમ તથા અમલ બનેમા સંપૂર્ણ હતા

ગીન્તુન્ન નખલા નામના પુસ્તકમા લખેલુ છે કે - ‘હઝરત શેખ અબદુલ કાદિર જીલાની કદમ અગાદ ના મરદાહ હતા બિદઅતને દુર કરી સુન્નતે નખવી જારી કરતા હતા, આપ નજીખુત તરફત એટલે મોશાળ અને દાહીયાળ બંને તરફથી ઉચ કુદુબના હતા પોતાના જદે અમજદ હઝરત નખીએ કરીમ મહમ્મદુલ મુરમેલીન અલયહિસ્મલાતો વત ત દીમની હદીમા આપને મોઢે યાદ હતી ’

‘કિતાખુલ અમ્મર’ મા લખેલુ છે કે - ‘હઝરત શેખ અબદુલ કાદિર આહેબ વિલાયત તથા કરામત ના મુખતિયાર હતા અને હમ્મલી તરીકાના એક મહાન આલિમ હતા વઅઝમા અને નામા માણસના મનની હકીકત જાણી લેવામા આપની જોડી નહોતી એવીજ રીતે હાકિઝ અબુ મહમ્મદ અબદુલ કરીમ

અસ્સમઆની પોતાની તવારીખમા લખે છેકે - 'હજરત અબુ મોહમ્મદ શેખ અબદુલ કાદિર કમ્મે જીલાનના રહેવાળી, હમ્મલી તરીકા વાળાઓના ઇમામ, પોતાના ઝમાનાના શેખ, ફકીર, સદાયગણી સદગુણી અને ઘણાજ દયાળુ દિલ રુહાવળા હતા. આપનો ઘણો ખરો વખત પરવર દિગારની ઇબાદત અને ઝિક્રિકેમા પમાર થતો હતો.

મોહીબુદ્દીન મોહમ્મદ બિન નજ્જાર પોતાની તારીખમા હજરત ગવસે પાકનુ જીલાનથી ગગદાદ તશરીફ લાવી ઇલ્મે ફિક્હ, ઉસુલ, હનીમ વિગેરેનો અભ્યાસ કર્યાનુ જણાવી લખે છેકે - 'આ પત્રી આપ વઅજ કહેવા અને નમીહત કુવામા ગેકાયા આ કામમા આપે પુરેપુરી તગ્જી કરી લીધી તે પછી આપ એકાતવામ નફ્નકુર્ગ અને રિયાઝત વિગેરેનો મહાવરો કરી આજુ ખાવા, આજુ સુવા અને વન વગડામા વધારે રહેવા વિગેરે એવા એવા મખન કામ કરવા માડયા તે પત્રી શેખ ઇમાદુદ્દિનખામથી ઇલ્મે તરીકત હાસલ કેયુ એટલે પરવર દિગારે આપને પોતાની મખલુક ઉપર બાહેર કરી તેના મનમા આપની ખુશુની તથા માનના બી ગેપી ત્રીધા જેથી આપ સર્વમાન્ય થઈ ગયા.



હાફિઝ ઝેનુદીન બિન રઝખ પોતાના પુસ્તક તબકાતમા લખેછેકે - “હઝરત શેખ અબદુલ કાદિર સાહબ અસ્લામએ ઝમાન એટલે મહા આલિમ પરહેગારના પેશવા, મશાયખોના મુલતાન અને તરકીત વાળાઓના ચરદાર હતા. આપને ઝાહી તેમજ ખાતેની ધંધો હામલ થયા હતા એવલે મુન્નત લોકોએ આપની સુખારક ઝાત વડે અનેક લાલો પ્રાપ્ત કયા અને બિદઅતી લોકોને ઘણીજ ઝિદ્દત ઉઠાવવી પડી આપના સુવચનો અને સાગ કામોની લોકોમા પ્રખ્યાતી થઈ નજીક અને દુરના મઘળા મથળોમાથી કતના આવવા લાયા બલીકા, વઝીરો ગરીબ તથા અમીર દુકમા બધાના મનમા આપની મહત્તા અને કયમત છવાઈ ગઈ.”

કાઝીઉલ કઝઝાત મુહિબુદ્દીન અલ અલીમીએ પોતાની તવારીખમા લખ્યુછેકે - “સમયદના શેખ અબદુલ કાદિર કેદઠ પોતાના ઝમાનાના શેખ હતા ગુનયતુ તતાલેખીન, કેતુદુલ ગયમ નામની કિતાબો આપનીજ લખેલી છે જે મન્ય ઝનો શોધનાના મારે ઘણીજ લાભ દાઈ છે.”

દુકમા એટલુજ કે રૂકીહો, દુકરા અને સામાન્ય પ્રગતમા આપ ઘણાજ લોકપ્રિય હતા. દરેકે દરેક

આપથી લાલ ઉઠાવતા હતા આપનું દિલ ઘણુંજ નરમ હતું આપ ઇદિમ દોસ્ત, હૃદયથી વધુ વિવેકશાળી તથા ઉદાર હતા, આપ દર વખતે ખુદાના ઝિક અઝકારમા લીન રહેતા તથા ઇબાદતની મહેનત મશકત ખરદાશત કરવામા ઘણુંજ મજબુત અડગ અને દ્રઢ હતા.

આપની મર્યાદાની ભારે ખ્યાતી હતી નહાનપણથી લઈને તો છેવટ સુધી જુદું વચન ન બોલવું એ આપનું જ કામ હતું પોતાના અથવા બીજા કોઈના લાલ તથા નુકસાનના સબબે અથવા કોઈના દબાવથી આપ કદી પણ સાચી વાત કહેવામા પાછી પાની કરતા નહોતા એજ કારણસર ગરીબથી લઈને બાદશાહ સુધી બધા જણ આપથી કપતા હતા પોતાને જે વાત ના પસંદ પડતી તે આમ મજલિસમા કોઈની પણ શરમ ગળ્યા વિના કહી દેવામા વિલબ કરતા નહોતા.

મજલિસમા બેસીને જ્યારે આપ બોલતા તો દરેક જણને એમજ લાગતું કે આપ મને જ સબોધી રહ્યા છે સાથે બેસનારા ઉઠનારાઓમાથી કદાચ કોઈ આડ્યા જતાતો આપ ઘણી ખરી વખતે તેમના સબોધી

પુછ પરછ કરતા અર્થાત એક દીવસ પણ આપની  
સંગતમા ગહી ચાલ્યા જનાર માણસને આપ કદી પણ  
ભુલતા નહોતા

આપના માટે અનાજ પણ જુદું વાવવામા આવતું  
આપના એક મિત્ર દર વરસે એક ગામમા અનાજનું  
વાવેતર કરતા પછી આપના દોસ્તોમાથી એકાદ તેનું  
લોટ દળાવતા અને રોજીવા ચાગ પાચ રોટલાઓ  
તેયાર કરાવી મગગિળિ પહેલા આપની પાંચ લક  
આવતા તે વખતે જે ગરીબ ગુરખા ત્યા હાજર  
ગહેતા તેમને પહેલા વહેવ્યા પછી જે કાંઈ થોડું  
ધાતુ વધતું તે આપ પાતાને માટે ગળતા હતા  
મગગિળિ પછી મુઝકકર નામનો આપનો નોકર રોટલા  
ભરેલા એક થાળ લાવતા અને ગરીબ ગુરખામા વહે-  
વતા આપને માટે જે કાંઈ ભેટ મંગાત આવતી  
તેમાથી કેટલેક વખતે બધી અને કાંઈક વખત ચોટી  
ગળીને બાકીની પાંચ બેંડવાઓમા વહેવી દેતા હતા  
જે લોકો ભેટ લાવતા તેમના બંડો આપ વાળી આગતા  
હતા આપની પાંચ જે નજરણા આવતા તે લેતા  
અને તેમાથી કોઈક વખતે થોડુંક ખાતા પણ હતા

આપ ફરમાવતા કે - ‘ સઘળા મારા કામોની

તારવણી કરતા ભુખ્યાને ખવડાવવું અને દરેક માણસથી વિવેક તથા મહેરબાનીનું વર્તન કરવું ઉત્તમ છે જે મારા હાથમા આખી દુનિઆ હોતતો હું બધા ભુખ્યા ને ખવડાવી તેમના દિલ ઠંડા કરત'.

આપની પાને પેના લેગા થતા નહોતા અલ્લામા ઇબ્ને નજ્જારને આપે એક વખતે ફરમાવ્યું હતું કે -  
“જે મારી પાસે નવાગ્રમા હજાર દિનાર આવે તો માજ સુધી એક પર્ચસો પણ માગી પાને બચે નહી”

તાલિમ ખદિમો-વિદ્યાર્થીઓને આપ ખુલ્લા દિલે અને લક્ષ પુર્વક ભણાવતા હતા ચ ચગ અને હુશી-આર શાગિદાને જે મમતા માયા તથા ધ્યાનથી શિક્ષણ આપતા તેજ પ્રમાણે ગોડ તથા આળસુ શાગિદાને પણ ભણાવતા હતા.

આપ જ્યારે બાળ વયમા બુલાન ખાતે પોતાના મકાન ઉપર હતા ત્યારે પાડ-  
**બાળવયની રમતથી** પાડોશના બાળકો સાથે રમવા  
**અળગાપણું.** ખેલવાથી હર હમેશ અલગ  
ગહેતા હતા ન્હાનપણથીજ  
હુશીયારી, ચ ચગતા તથા આગળ જતા એક મોટા  
ખુઝુર્ગ થવાની નીશાનીઓ આપમા જણાતી હતી

હજ્જતને પોતાને પણ પોતાની ભવિષ્યની બુઝુર્ગી તથા મોટાઈનો આભાસ થતો હતો.

આપની પાસે ખરચ કરવાને ત્યાં પુરતા પૈસા ન રહેતા તો તે વેળાએ પણ જરૂરતના પ્રસંગે પણ આપ ધીરજ ધરી બેઠી રહેતા ન માગવું. અને કોઈની આગળ હાથ

પ્રત્યારતા નહીં બલકે જો કોઈ માણસ આપની પાસે માગવા આવતો તો આપની પાસે જે કંઈ હોય તે આપી દેતા હતા. શેષ અબુ મોહમ્મદ અબ્દુલ્લા જબાઈને આપે કહેલું કે - બગદાદમાં જે સ્થળે હું ફિકેહ ભણતો હતો ત્યાં મારી સાથે બગદાદના બીજા ઘણા લોકો પણ ફિકેહ ભણતા હતા. આ લોકો બાઅકુબા નામના એક ગામમાં જઈને ત્યાંથી અનાજ વિગેરે ઉતારાવી લાવતા. એક દીવને તે લોકો મને પણ સાથે લઈ ગયા તે વખતે માત્ર બચપણ હતું તેથી હું તેમની સાથે ચાલ્યો ગયો. મજકુર ગામમાં શરીફ બાઅકુબી નામના એક મોટા બુઝુર્ગ અને નેક મદદ રહેતા હતા. મને તેમની બખર મળતા હું ત્યાં ગયો. વાતચીતમાં તેમણે મને દરમાયુ - ‘પરવરદિગાન્ના તાલિબ અને નેક બખત લોકો કોઈની પાસે નવાલ કરતા નથી’ તે પછી તેમણે ખાસ કરીને

મને ડોઢની પામે કાઠ પાણુ માગવાની મનાઈ કરી.  
આ બનાવ પછી હું બીજા લોકો નથ કયાએ ગયો  
નથી તેમ ડોઢની પામે કાઠ માગ્યુએ નથી

જો બ અબુલ અબ્બાસ ઝફર અલ દુનિન મુમલીએ

જણાવ્યુ છે કે -- ' અમે

નજરાણાનો અસ્થિ- કેટલાક લોકો એક ગતે હાજર

કાર. ગવમે પાકના મદગિનામા

હાજર હતા એટલામા બલીકા

મુનતનજીદ મિદલાહ અબુલ મુઝફફર યુમુફર આપની  
મેવામા હાજર થયો અને મલામ ડગીને આપની  
મેવામા અદબથી બેઠી ગયો આ વખતે બલીકા આપની  
શીખામણો અને નગીહતો ચાલળવા માટે આવ્યો હતો  
અને પોતાની સાથે ચેકડ નાણાની દન બેલીએ લાવ્યો  
હતો જતી વખતે બલીકાએ બધુ નાણુ આપની મેવામા  
નજર કર્યુ પણ આપે તેનો ઇનકાર કયે બલીકાએ  
નજરાણાનો નિવકાર કરવા બેઠુજ આગ્રહ કયો  
તો આપે ફરમાવ્યુ - તમે ખુદાથી ગરનાતા નથી કે  
લોકોના ખુન કરી મારી પાસે લાવ્યા છે આ ચાલળી  
નીચી નજરો કરી બલીકા ચુપચાપ ચલ્યો ગયો

દુકમા એટલુજ કે આપ દુનિયાના મહાન  
આલિમ, પોતાના ઝમાનામા એકા અને કુતુબ આલિહ

પરહેઝગાર, મન્યવક્તા, સાગિર, નમ્ર સ્વભાવના, ભોળા,  
 વિવેકી મહેગ્યાની કરનારા, મખી, પોતાના વચનનો  
 પાત્ર ગળનાર અડગતામા દ્રઢ, રિયાઝત અને મુલ્ક  
 હિદામા સખત મહેનત તથા કોશિશ કરનારા અર્થાત  
 આપ ખુદા મુધી પહોચેલા, તેના ખ્યારા હતા બધા  
 લોકો આપને માનપુર્વક ચાહતા હતા આપ પુરેપુરા  
 આગ્નિ ગ્રહેરી તથા બાતેની કંઠમેથી ખબગદાર,  
 શરીરત તરીકત હકીકત અને મઅરિફતના બરા  
 ગહબર હતા



## પ્રકરણ ૭.

આપનો હુલીયો મુબારક.

“તોહફાએ કાદિરિયા”મા શેખ અબુ નઝદીની રિવાયતના આધારે લખવામા આવ્યુ છે કે - ‘આપના શરીરનો રંગ ઘઉં વર્ણો હતો કદમા ઘણા ઉંચા પણ નહીં તેમ ઘણા નીચા પણ નહીં એટલે મન્યમ કદના હતા શરીરે રહેજ પાતળા હતા,”

“કલાઈદુલ જવાહિર” મા શેખ મવદ્દુદીને કદામતુલ કુદમી રહેઠ્ઠી રિવાયત ઉપરથી એમ લખેલુ છે કે - ‘અમારા શેખ હમરત શેખ મહમ્મદુદીન અબદુલ કાદિર જીલ્લાની રહેઠ્ઠી નાબુક બાધાના તથા માધારણ કદના હતા આપની ભમરો પાતળા અને વચમાથી મળેલી હતી આપની છાતી વિશાળ અને દાઢી મોટી તથા પહોળી હતી અવાજ ખુલદ હતો આપ મોટો મરતબો તથા બહોળુ જ્ઞાન ધરાવતા હતા ’

“તોહફાએ કાદિરિયા”મા શેખ અબુ મોહમ્મદ અબદુલ્લાની એક રિવાયત ઉપલી રિવાયતને ટેકે આપવા ઉપરાંત વિશેષમા એવુ જણાવે છે કે - “આપનો ચહેરો પણ ઘણા ખુબસુરત હતો ’ શાહ અબુલ



મઆલી માહેલે એડ ફારમી કસીદામા આપના હુલીયાનુ  
 જે મયાન કયુ છે તેમા પણ લગભગ ઉપલી જ  
 વાતોનો મમાન્દશ કરવામા આવેલો છે એ ઉપગત  
 અનેક બુકુગો તથા મહાન આલિમોએ તથા શાયરોએ  
 જ્યા જ્યા આપનુ વર્ગન લખ્યુ છે ત્યા આપના હુલીયાનુ  
 લગભગ એવુજ વર્ણન કરેલુ છે



## પ્રકરણ ૮.

### આપનો પહેરવેશ.

તાલિખ ઇંદમીના ક્રમાનામા આપ જે જાતનો પહેરવેશ પહેરતા હતા તેનું વર્ણન આગળ આવ્યું છે જે સમયે અહલાહ તાઅલાએ આપને ઇંદમી અને રૂહાની દુનિયાના શિખર ઉપર પહોંચાડ્યા તે સમયે સાધાગળ રીતે આપનો જે પહેરવેશ ગહેતાં હતો તે કેટલીક કિતાબોના આધારે અત્રે જાહેર કરવામા આવે છે

અબુ મોહમ્મદ રજબ, અબુ માલેહ નસર અને અબુલ હસન અલી જન્નાઝથી તથા અબુ માલેહ નસર પોતાના વાલિદ અબદુલ રઝઝાકથી અને અબુલ હસન શેખ ખઝઝાઝથી ગિવાયત કરે છે કે—“હઝરત શેખ મહમ્મદુદીન અબદુલ કાદિર આલિમો જેવો પહેરવેશ પહેરતા હતા અને શાલ ઓઢતા તથા ઉટની સવારી કરતા હતા તથા આપનો ઝીન પોશ મોટા મોટા અમીરો તથા અમ્લો ઉઠાવીને લઈ જતા હતા

“તોહફાએ કાદિરિયા”મા ઉપર જણાવેલી હકીકત કેટલાક વિસ્તારથી જાહેર કરવામા આવી છે જેથી તેને

અત્રે ફરીથી લખવામા આવતી નથી વિશેષમા મજકુર કિતાબમા શેખ અબુલ ફઝલ એહમદ બિન કાસિમ બગદાદી રહેઁની એક રિવાયત એવી રીતે લખવામા આવી છે કે -“હઝરત ગવસે પાક ઘણાજ કીમતી લિખામ ધારણુ કરતા હતા અને એક જાતની કીમતી શાલ ઓઢતા હતા એક દીવએ આપનો એક નોકર મારી પાસે આવ્યો અને એક લુગડાનો નમુનો ખતાવીને કહેવા લા-યો -“આવી જાતનુ લુગડુ જોઈએ છે જેની કીમત એક ગજના એક દીનારથી ઓછી તેમ વધારે હોવી જોઈએ નહીં ’ આ ઉપરથી મે તેને પુછ્યુ -“આ લુગડુ કોના માટે લેવા આવ્યો છે ?” તેણે જવાબ આપ્યો -“હઝરત ગવસે પાક માટે” આ ઉપરથી મારા મનમા એવો વિચાર આવ્યો કે હઝરત ગવસે પાકે ખલીફાને પહેરવા લાયક કોઈ પણ લુગડુ બાકી છોડ્યુ નથી”



## પ્રકરણ ૯.

### આપના અલકાળ.

આપની જી હગીમાજ આપના ઘણા અલકાળ મશહુર થઈ ગયા હતા આપ એક એવા મોટા આલિમ ખુલ્લા મનના, છટાદાર વચ્ચ, પરહેઝગાર અને દીની તથા દુન્યાવી ઉલુમમા એવા નામાકિત તથા પહેલા દરજ્જાના શિક્ષક હતા કે આપને જેટલા અલકાળ આપવામા આવે તેટલા ઓછા છે તે વખતે આપ જેટલા લોકપ્રિય અને માનવતા હતા તેવા ભાગ્યેજ બીજા કોઈ હશે કોઈ આપને “જુલખયાનીન” તો કોઈ આપને “કરીમુલ જદ્દેન વતતરફેન”નો ઈલકાળ આપતો, કોઈ આપને “સાહિબુલ ખુરડાનીન”ના લકબથી ઓળખતો તો કોઈ આપને “ઈમામુલ ફરીકેન વત તરફેન” તરીકે બહોર કરતો વળી કેટલાક લોકો આપને “જુસ્સીરાજેન વલ મિનહાજેન”નો ખિતાબ આપતા “જુલ ખયાનીન” કહેવાતુ કારણ એ છે કે વચ્ચ કહેવાની આપની છટા અને આપના બોલવાની ખુબીમા બીજા કોઈ આપની બરાબરી કરી શકે તેવો નહોતો “કરીમુલ જદ્દેન વત તરફેન”

આપને એટલા માટે કહેતા હતા કે આપ દારીઆલ  
 તથા મોશાળ બને તરફથી શુદ્ધ નર્મયદ હતા આપના  
 પુર્વજોમા હઝરત અબદુલ્લાહ નામના એક ખુઝુર્ગ  
 હતા જેમનો ખિતાબ “મેહેઝ” હતો કેમકે તેઓ  
 બને બાબુથી શુદ્ધ નર્મયદ હતા એમના વાલિદ  
 હઝરત હસન મુસન્ના અને એમની મા હઝરત હુસેન  
 ખિન અલી મ્દીન્ની દીકરી હતા અને એજ ઝાણથી  
 હઝરત ગવને પાક પણ “કરીમુલ જદ્દેન વત તર્ગ્દેન”  
 કહેવડાવવાને માટે લાયક તથા હકદાર હતા “ઈમા-  
 મુલ કરીડેન વત તર્ગ્દેન” એટલા માટે ઓળખાતા  
 કે આપ હમ્બલી તથા શાફઈ બને મઝહબોના ઉમુલો  
 ઉપર અમલ કરતા હતા આ બધા અલકાઓ ઉપગત  
 બીજા બે અલકાબ એવા છે કે જે આપની જી હગીના  
 ઝમાનાથી લઈને આજ સુધી બગબર પ્રખ્યાત થએલા  
 કે આ બે ખિતાબો “મહઈયુદીન” અને બાકે  
 અશહબ છે આપને “મહઈયુદીન” કહેલુ તદ્દન  
 મધ્યસ્તુ છે કેમકે જે માણસ આપની સુબાન્ક  
 જી હગીના વૃતાતોને ઉપલડ નજરે પણ વાગ્યા હશે તેને  
 એવી ખાત્રી થયા વગર રહેશે નહીં કે બેશક આપ  
 ‘મહઈયુદીન’ એટલે દીનને મજબુત કરનારા કહેવડાવવાને  
 તદ્દન લાયક હતા આપનો આ ઈલકાબ મશહુર થયો

તે માટે કેટલાક લોકોએ આપની તરફના પ્રેમ અને આસ્થાને લીધે કટાપી અતીશયોક્તી પણ કરી હશે અને કેટલીક કિતાબોમા આપનો મહંમદયુદીનનો ઇલકાબ કેવી રીતે અને કેવા મજાગો વચ્ચે થયો એ જો કે લખેલું છે છતાં અમે તેને બાબુએ મુકી આપની મુબારક આતની ખુબીઆ આપની પરહેઝગારી, ઇસ્લામ ધર્મની બજાવેલી મેવાઓ વિગેરે અનેક મદદગુણો તરફ જોઈએ તો આપ મહંમદયુદીન લઝબ ધારણ કરવા અથવા એવા લઝબથી ઓળખાવવાને માટે પુરેપુરા હકદાર હતા.

આપ મહંમદયુદીનના લઝબથી ઓળખાયા તે બાબે નાધારણ રીતે એમ જણાવવામા આવે છે કે - “એક દીવએ આપને મુમાફરી દરમયાન અચાનક એક માદો તથા અજાન માણસ નજરે પડ્યો તે માણસ આપને જોતાજ આપના પગો ઉપર પડીને કહેવા લાગ્યો કે - “ઓ માન મરદાર! મારો હાથ અલીને મને ઉઠાવે ” આપે તે પ્રમાણે કયુ કે તરત તે માદો અશ્કત માણસ પુરા તદુરસ્ત માણસના રૂપમા ફેરવાઈને પુછવા લાગ્યો - ‘આપ મને ઓળખો છો?’ આપે ફરમાવ્યુ - “ના” તેણે કહ્યું - “આપના વડીલોનો દીન છુ મારી જે અબુન સ્થીતી થઈ હતી તે આપે જોઈ હવે

આપની મુબારક ઝાતના પ્રતાપે હું પાછો સજીવન અને તદુરસ્ત થઈ ગયો છું ” આ વાત ભલે ખરી હોય પણ ચાલુ સમયના મુઘરેલા કહેવાતા લોકો તેને એક કહાણી અથવા કલ્પિત કથાનું રૂપ આપી હમી કાઢશે તેથી આ રિવાજ ઉપરજ ભાર ન આપતા અમે એટલુંજ કહીએ છીએ કે જે બુઝુર્ગ ચાલીસ વરસ સુધી ખરાબર મુસલમાનોના મુધારા અથે ડેગિશ કરી હોય, દીને ઈસલામના પાક ઉસુલોનો વચ્ચ અને પ્રસાર કર્યો હોય, જેણે બિદઅતોને દુર કરી હઝરો ગુનેહગારો, ચોર, લુટાગ, વિગેરે અનીતીમા પડેલાઓને મીઘો માર્ગ દેખાડ્યો હોય, જેણે હઝરો પરધર્મીઓને દીને ઈમલામની સચ્ચાઈ બતાવી પાકા મુસલમાન બનાવ્યા હોય, તે બુઝુર્ગ શું મહંમુદીન લકબને લાયક નથી? હકદાર નથી? અમે ભાર મુકીને કહીશું તેમજ હાલના મુઘરેલા વિચારના લોકોને પણ એટલું તો કબુલ કરવું પડશે કે તેઓ મહંમુદીન કહેવડાવવાને માટે બધી રીતે હકદાર અને લાયક હતા. આ બાબત ઉપરાંત પણ એક વાતનું નિરાકરણ કરવું બાકી રહી જાય છે જેમકે આમ મુસલમાનોમા તેમજ કેટલીક કિતાબોમા આ લકબ સબધી જે રિવાયતો મશહૂર છે તે પ્રમાણે આપને આ લકબ કોઈ ખાસ

સ્થળે અથવા કોઈ ખાસ પ્રસંગે મળ્યો હતો કે કેમ? આ મળધમા અમારો અભિપ્રાય છે કે આપને આ લકબ દીને ઈન્દલામની સેવા બજાવવા માટે જ આપવામાં આવ્યો હશે અને તે ધીમે ધીમે પ્રખ્યાત થતા થતા એટલો બધો પ્રખ્યાત થયો કે લોકો હવે આપને આપના નામને બદલે હજારો મહંમુદીન જીલાની કહીને જ યાદ કરે છે

આપનો બીજો પ્રખ્યાત લકબ “બાકે અશહબ” છે તેની પ્રખ્યાતી માટે પણ ‘કલાઈદુલ જવાહિર’ તથા “તોહફાએ કાદિરિયા વગેરે પુસ્તકોના કર્તાઓએ એવીજ ગિવાયતો બયાન કરી છે અને તે કિતાબોના ભાષાતર કર્તાઓએ તેમાં પોતાની મરજી મુજબ ઈરફાર પણ કર્યો હશે તેથી અમે તે બાબતને બાબુએ મુકી આ લકબ માટે એવો અભિપ્રાય આપીએ છીએ કે આપના બનાવેલા એક કસીદામાં આ મઝમુનનો ખાસ એક શેઅર છે અને તે કસીદો સર્વ માન્ય થઈ પડેલો છે તેથી લોકોએ આપને આ અલકાબથી પણ ઓળખવા શરૂ કર્યા અને હમણાં સુધી પણ ઓળખે છે





## પ્રકરણ ૧૦.

### આપના વચન.

“ કલાઈદુલ જવાહિર ” મા આપના એક ખાદિમની જિવાયતના આધારે લખેલું છે કે એક વખત આપ રૂહ ( આત્મા ) સબધી ચર્ચા ચલાવી રહ્યા હતા એટલામા થોડીકવાર સુધી આપ ચુપ રહીને એકદમ ઉભા થઈ ગયા અને અગ્ની લાખામા એ શેઅર પટયા જેનો લાવાર્થ નીચે પ્રમાણે છે -

‘ મારી રૂહ પેદા પણ નહોતી થઈ ત્યાગીજ તમા લોકોને જાણી ચુકી હતી હવે જ્યારે મે તમને જાણી લીધા છે તો તમારી મોડગળતથી પાછો હું એ મને શોભા રૂપ નથી ’

ઉપગત જુદા જુદા વિષયો ઉપર આપે હકારો-અશઆર ફરમાવેલા છે જેમાથી કેટલાકની મતલબ નીચે ઉતારી લેવામા આવે છે

“ હું દરેક દેર ( મદીર ) તથા કલીસા ( ખ્રિસ્તી-ઓનુ દેવળ ) મા જઈને પગ્ગર દિગાગની પ્રીતીનુ જામ પીશ અને બધા પ્રેમીઓ આગળ હું મારો નીન તથા મઝહબ બયાન કરીશ બુણામા બેગીને

એક વાર નહીં પીઉં પણ ઉચી જગ્યાએ બેસીને  
ખુલ્લી રીતે ઉઘાડે છોકે તે જામ જાહેર કરીશ ' .

હજરત મુલ્લે અકરમ સલ્વના સખધમા વણી  
ખરી વખતે આપ એક શેઅર પઢતા હતા તેની  
મતલબ આ પ્રમાણે છે —

ઓ મનહર ચહેરા વાળા અને મારી જીભે  
ગમી ગહેલા ' કુચ કરતી વખતે મારા તરફથી ગફલત  
ન કરજે ' એટલે અતની વડીએ તમાર નામ  
જીભે ગહે એવું કરજે

એક વખતે અબુ ગા નામનો આપનો આદિમ  
આપના એકાતવાસમા હાજર થયો તો આપ આ  
શેઅર પઢી ગયા હતા —

“ તમારા રૂપના કઅખાનો તવાફ મારી અલીલાખાઓ  
કુચી ચુકે તેટલા માટે મેં પાક પરવર દિગાગનો  
મિજદએ શુક અદા કર્યો ' .

“ કુજાઓના હાથોએ મારા મન પર તમારી  
ચાહેનાના કાકરા માર્યા અને હું તેવીજ બળતરામા  
સપડાએલો રહ્યો ' .

“ હું પ્રેમના પ્યાલાનો પ્યાસો છું અને હમેશા  
મને એનીજ લાલસા રહે છે કદાચ માફી મને

એટલું પાવા કગ્તા બિલકુલ ન પાત તો બેઠતર થાત ”

નીચલા અશઆર પણ આપના જણાવવામા આવે છે —

“ ઇંકના જ જલમા એવી કોઈ નહેર નથી જે માગ ઇંકની નહેર કગ્તા વધુ લેજતદાર અને મીઠી હોય ”

મિલનના મકાનમા કોઈ ખાસ મકાન એવું નથી જે માગ મિલનની મનઝિલ કરતા વધુ મોલાદાર અને નજીક હોય ’

“ મને સમયે આ ઇંકને આફ કરવા તથા તેજ-મય બનાવવાની તક આપી છે તેથી આ વગડાઓનું પાણી અતી મીઠાશવાળું અને સ્વાદિષ્ટ થઈ જાય છે ’

‘ હું તે માણુઓમાથી છું જેની પાસે બેસનારાઓને કાઈ ખીક નથી જમાનો ખીકણ છે પણ તે શા માટે ખીકણ છે તે દેખાતું નથી ”

“ હું તે લોકોમા છું જેમને દરેક માનમા ઉંચા દરજ્જો પ્રાપ્ત થયો છે અને દરેક લશકરમા જેમની મવારી છે ”

“હું આનંદનો ખુલખુલ છું તેના બગીચાઓ  
આનંદ ઉદગારોથી ભરી દઉં છું અને ઉચા  
દબ્બળામાં બાંહે અશહબની પેઠે છું ”

“ પ્રમત્તા દેશતુ સવળી લશકર મારા કબજા  
અને તાબામાં છે તેને જ્યાં નાખું છું ત્યાંથી તે  
હાલતુ નથી ”

“હું રાજાના મયદાનમાં ચરતો ગ્રેહો પછી એવા  
મકાને પહોંચ્યો કે જ્યાંસુધી કોઈ પહોંચી શકતો નથી ”

‘ક્રમાનો અતિ દેખાવડા જરીના પોગાકે મિસાલ  
છે જાણે અમે તેના એનેરી વેલ ખુટા દીએ ”

“કલાઈદુલ જવાકિઝ મા શેખ - બદુલાઈ અલ  
જબાઈના આધારે જણાય છે  
ગર્વથી દુર રહેવા વિષે. કે એક દીવગ આપ જર્વ અને  
અભીમાનથી બચવા માટે બયાન  
ક્રમાવતા હતા વિવેચન દરમિયાન આપે મને  
મઝોધીને ફરમાવ્યુ -“જ્યારે તમે બધી વસ્તુઓ  
ખુદાના તન્કશી જાણો અને સમજો કે બધા સુદુર્યો  
કરવાની તેજ તવફીક આપે છે અને નફસનો તેનાથી  
કોઈ પણ સંબંધ ન રાખે તો તમે જર્વ અને  
અભિમાનથી બચી જશો.”

ઉપલા ગ્રહસ્થે એમ પણ જણાવ્યું છે કે - “એક મમયે હું “હુલિયતુલ અવલિયા ધર્મને નામિગ” નામની કિતાબ મલખાવી રહ્યો હતો જેથી હું ગદગદિત થઈ ગયો અને મને વિચાર આવ્યો કે દુનિયાના તમામ મળધો તોડી એકાતવાગી થઈ જાઉં એટલા માટે હું હઝરત શેખ અબદુલ કાદિર જીલ્લાની કદવની એવામા હાજર થયો અને પોતાનો હેતુ જાહેર કર્યો આપે જવાબમા ફરમાવ્યું - “અત્યારે તમારે દુનિયાથી મળધ ન તોડવો જોઈએ પહેલા તમે ઈર્મ કલામ પ્રાપ્ત કરો, મગાયખે તરીકતની એવામા રહી તેમનાથી અદખ અને નલુક શીખો તે પછી દુનિયાથી મળવ તોડી નાખવો આજની લેખાશે પણ જો તે પહેલા એકાતવાગી થશો તો તમારો દાખલો વગર પાખોના મગ્ધડા જેવો થશે જ્યારે તમને કોઈ દીની મુશકિલ આવશે તો કોની પામે પુછવા જશે એકાતવાગ એવા માણુએ થવુ જોઈએ કે જે દિપકની પેઠે સ્વશન હોય જેથી લોકો તેની પ્રકાશિત સ્વશનીથી લાલ મેળવી શકે એટલે હકીકત અને જ્ઞાનની વાતોથી પોને જાણીતો હોવો જોઈએ જેથી તે પોને લોકોને સલખાવી શકે ખીજઓનો મોહતાજ ન હોવો જોઈએ કે લગાજ જરૂરત પડતા કોઈની પામે જવુ પડે”

હઝરત પિરાનેપીઁ કદઁએ વખતો વખત અગ્નીમા  
જે વચ્ચેના ફરમાવેલા છે તેમાથી કેટલાક અત્રે  
લખવામા આવે છે

‘ જે માણસે અદ્વાઈના ડોઈ દાસ્તને જોયો જાણે  
તેણે પોતે અદ્વાઈને જોઈ લીધો ’

“અય ફરજદ, પોતાના પગ્ગર દિગારની ઇબાદતમા  
પુરા ખગ મહિત ડોશિશ કર એટલે અને ત્યા મુધી  
તેની તાબેદારીમા મર્યો ગહે ’

જે માણસે તારી નાથનો નબધ તોડ્યો હોય  
તેનાથી મીલાપ કરવાની કોશિશ કર જે માણસે તાગ  
ઉપર જુલમ જુલમો હોય તેને માફ કર તાઝ વર  
ખદાઓની વચ્ચે ગહે અને તાઝ દિલ ખદાઓના  
ખુદાની નાથે રહે એવી પણ ડોશિશ કર

ફકીરી જાહેર કરવાથી ખુદા તઆલા તમાગ પર  
અઝાબ કરશે એટલે ફકીરીને જાહેર ન કરો ’

“દુનિયાના લોકોથી સવાલ કરવાના કારણે તેમના  
મનમાથી દયા અને મહેરબાની દુર થઈ જાય છે ’

“અય નવ જુવાનો ! તમે પોતાના ખુદાની  
ઓળખાણ વગર મરી જાવ તો અફસોસ છે

“ખડાદુરી માત્ર એક પળની ધીરજ છે આ પળ

દુનિયા છે એટલે દુનિયામા ધીંગળ ધરવાનુ નામ બહાદુરી છે ”

“અય ફરજદ ! મુગો ગહેવાને પોતાનો તરીકો, ગુમનામીને પોતાનો લિખામ્ય અને દુનિયાથી દુર રહેવાને પોતાનો અસલ હેતુ બનાવ

“ઓ દીકરા ! જો તુ છાતીની પહોળાઈ (સ્વતંત્રતા) અને અતકચ્છની ખુશી ગ્રાહે તો દુનિયા જે કાઈ કહે તેને ન માલળ અને તેમાથી કોઈની તગ્ફ પણ ખ્યાલ ન કર શુ તુ નથી જાણતો કે તે પોતાના બચાવનાથી પણ ગણ નથી તો ફરી તારાથી કેવી રીતે ગહી શકે છે ’

‘ જે માણસ પોતાના માલિકે હઠીકીથી નમ્રગ્રાઈ ધારણ કરીને પરહેઝગારીનું વર્તન કરે છે તે રાતદિવસ તેના વિના બીજાથી તદન દુર ગહે છે, મારા મિત્રો ! તમારામા જે વાત ન હોય તેનો દાવો ન કરો ખુદને એક જાણુ, કોઈને તેનો લાગીયો ન બનાવો. ખુદા તઆલાના માર્ગમા જેનું કાઈ નુકસાન થાય છે તેનો બદલો ખુદા તઆલા જરૂર આપે છે ’

“યાદ રાખો, જ્યાં મુઘી અતગ્નુ મેલ દુર ન થાય ત્યાં મુઘી દિલનું મેલાપણુ દુર થઈ શકતું નથી

જ્યા સુધી નફા અમકાએ કેહેરના કુતરાની પેઠે રામમનીના બારણા ઉપર ન બેસી જાય ત્યાં સુધી સફાઈ થઈ શકતી નથી તેજ વખતે આ ખિતાબ પણ મળશે કે—“અય સ તોષી અતર ! બેહદ ખુશ ખુશાલ થઈને પોતાના પરવરદિગારની તરફ ચાલ્યો આવ આ વખતે જ પવિત્ર ખુદાની દગ્ગાહમાં હાજરી પ્રાપ્ત કરી શકીશ અને રહેમતની નજરનો કઅમો બનીશ ’ તેની મહત્તા અને તેનું જલાલ તેના ઉપર બહાર થશે અને ઉચા તથા બુલદ મધ્યેથી સલવાશે કે—“ઓ મારા બદા અને દરેક મારા બદા તું માગ માટે છે અને હું તારા માટે છું ’ દુકમા એટલું જ કે માણસ આવીજ રીતે માણસ અને દુનિયા ઉપર અહ્વાહનો ખલીફા કેહેવડાવવાનો હકદાર બનશે કે તે ભલા કામો કરે, પોતે ખગબ કામોથી બચે, બનતા સુધી બીજાઓને ખુરાઈઓમાં પડતા બચાવે, ત્યારે તે ખુદાના ભેદોનો બાણકાર અને ખુદાનો અમાનતદાર બનશે ”

આપે ફરમાવ્યું છે—“અહ્વાહજ ઈસ્મે આઝમ છે, પણ તેની અસર ત્યારેજ થાય છે કે જ્યારે પઢનારાના મનમાં અહ્વાહ વિના કાંઈ ન હોય ”

આપનું ફરમાન છે કે—“પહેલા ઈદમ પઢો અને તે પછી એકાતવાસી થાવ જે માણસ ઈદમ વગર



અદલાહની ઈબાદતમા મશગુલ થશે તેના સઘળા કામો મુઘવાના બદલામા વધારે બગડે છે પહેલા પોતાની માથે અદલાહની શરીઅતનો દીવો લઈ લો અને ફરી અદલાહની ઈબાદતમા મશગુલ થઈ જાવ જે માણુમ પોતાના ઇદમ ઉપર અમલ કરે છે ખુદા તઆલા તેના ઇદમને વધારે છે અને જે ઇદમ તેને હાસલ થતો નથી તે ગીબવાડે છે ટુકમા ઇદમથીજ અદલાહની નજીકી પ્રાપ્ત થઈ શકે છે ’

દુનિયાના સબધમા આપે ફરમાવ્યુ છે કે - એને મનમાથી કાઢીને હાથમા લઈ લો ફરી તે તમને યોગ નહી આપી શકે ’

તસવ્વુફના સબધમા આપે ફરમાવ્યુ છે કે - સુરી તે છે કે પોતાના હેતુની નિષફળતાને ખુદાનો હેતુ જાણે દુનિયાને મુકી દે એટલે સુધી કે તે બાદિમ બની જાય ’

મય્રના માટે આપે ફરમાવ્યુ છે કે -“ મુસ્લીમત અને સકટમા અડગ રહે અને શરીઅતને હાથથી ન મુકે બલકે આનદ તથા હસ્તે ચહેરે અદલાહની કિતાબ અને હઝરત રસુલુલ્લાહ સલવની મુન્નત ઉપર કાયમ રહે એનું નામ સબ્ર છે ”

કચ્છીદયે ગવસીયા નામનો અરખી કસીદો આપનો  
 બનાવેલો છે તેથી તેમાથી  
 કસીદયે ગવસીયા. થોડાક શેરોનો તરબુનો  
 આપવામા આવે છે જે ઉપરથી  
 હઝરત પીરાનેપીઝ કદો નો કેવો ખુલદ દરબજો છે  
 તે જણાઈ આવશે

“ ઇકે મને (હકીકી) વિસાલ (મેળાપ) ના જામ  
 પાયા છે મે (ઇકની) શગબ ને કહ્યુ મારી તરફ  
 આવ ”

“તે બહુજ જલદી (વેહદતના) જામમા ભરેલી  
 મારી તરફ આવી મે તેને મિત્રોની વચ્ચે મસ્ત  
 થઈને પીધી ”

“ મે તમામ કુતુબોને કહ્યુ કે મારી સાથે શરીકે  
 થઈ જાવ અને મારે અનુકરણ કરો ”

“ મારા હિમ્મતના લશકરથી પીયો, સાકીએ સારી  
 પેઠે ભરી ભરીને પીધા ”

“ મારા મસ્ત થવા પછી તમે મારી વધેલી શરાબ  
 પીધી અને તમને મારી ઉચ્ચતા અને વસ્ત (ઇલાહી)  
 નસીબ ન થયા ”

‘ તમારૂં સ્થાન ઉચ્ચ છે પરંતુ મારૂં સ્થાન તમારાથી વધારે ઉચ્ચ છે અને તે સદા ઉચ્ચ રહેશે ’

“ મને અદલાહની હઝુરમા ખાસ નજીકી પ્રાપ્ત થઈ છે હું તેની કુદરતના કબજામા છું અને પુરુગ ખુદા મારા માટે પુરતો છે ”

“ હું બધા શેખોનો બાહે અશહબ (સફેદ પાળો વાળો બાહ) છું માલુસોમાથી કોના ઉપર મારી પેઠે ખાસ રહેમત થઈ છે ? ”

“ ખુદા તઆલા એ મને મજબુત ઈરાદાનો પોશાક બક્ષ્યો છે જે તરેહવાગ નકશોથી શણગારેલ છે અને મને કમાલનો તાજ ઇનાયત કર્યો છે ”

“ મને મનાતન (કદીમ) બેદથી જાણીતો કર્યો છે ગણામા માનનો હાર નાખ્યો અને મેં જે માગ્યું તે આપ્યું છે ”

‘ મને કુતુબો ઉપર હકુમત આપી મારો હુકમ દરેક સમયમા જારી છે ”

“ જો હું મારા ભેદને સમુદ્રમા નાખું તો જ ગલની પેઠે કરમાઈને નાખુદ થઈ જાય ”

“ જો હું મારો ભેદ પહાડો ઉપર નાખું તો તે ચુરેચુરા અને રેત થઈ જાય ”

“જો હું મારો ભેદ શબ્દ ઉપર નાખુ તો અલ્લાહની કુદરતથી તે જીવતું થઈ જાય ”

“ જો હું મારો ભેદ આગ ઉપર નાખુ તો તે હોલવાઈ જાય અને તેની જગમી દુગ્ધ થઈ જાય ”

“ કોઈ મહીનો અને સમય એવો નથી જે શુભગ્વા અને પુરો થવા પહેલા મારી પાને આવતો નહોતો ”

“ દરેક, મને ભવિષ્યના બનાવોની બજાર અને આગાહી આપે છે તેથી મારી માથે વિવાદ ન કર ”

“ મારા મુરીદ! હિમ્મત અને ખુશી જાહેર કર અને બેનિયાજી તથા ઉદારતા ધાગણ કર અને તારા મન ચાહે તે કર કેમકે માઝ નામ આલી(મહાન) છે ”

“ જો મારા મુરીદ કાઈ ખોટું ન કર કેમકે મારા ખુદા અને પરવરદિગારે મને કમાલ બક્ષ્યો છે અને મારી ઇચ્છાઓ પ્રાપ્ત થઈ છે ”

“ મારા નગારા જમીન અને આકાશ ઉપર વાગી રહ્યા છે અને સદ્ભાગ્યના ચોપદારો મારી આગળ આગળ જઈ રહ્યા છે ”

“ ખુદાના શહેર મારી મિલકત અને મારા હુકમ નીચે છે મારો સમય મારા હૃદયથી પહેલા સાફ થઈ ચુક્યો હતો એટલે ઝમાનામા મને કોઈની બીક નહોતી.”

“મે ખુદા તઆલાના તમામ શહેરો ઉપર નજર નાખી તે ખુદાના હુકમથી રાઈના દાણાની પેઠે એકઠા થઈ ગયા હતા ’

“મે ઇદમ પ્રાપ્તી કરી એટલે સુધી કે કુતુબ થઈ ગયો અને મને ખુદા તઆલાની સઆદત પ્રાપ્ત થઈ ’

“મારા મુરીદ ઓગડાઓમા રોઝદાર હોય છે અને ગતના અધારામા મોતીની પેઠે ચળકે છે ’

“દરેક વલીનો એક તરીકો છે અને ખરેખર મારો તરીકો અદ્વાહના નબીનો બદરે કમાલ (પુનમનો ચંદ્ર) છે ”

‘ ઓ મારા મુરીદ તુ હુશમનની બીક ન રાખ કેમ કે હું હિમ્મતવાન અને લડાઈના સમયે કતલ કરનારો છું એટલે હું મોટો દિલાવર અને હુશમનોને તોષ્ટ કરનારો છું ’

“હું જીવાનનો રહીશ મહીયુદીન છું અને મારી મહત્તાના વાવટા ખુઝુર્ગીના પહાડો ઉપર ફરકી રહ્યા છે ”

“હું હસનની અવલાદ છું અને માઅરેફ્તના સ્થાનમા અનુભવી છું અને મારો કદમ લોકોની ગરદનો ઉપર છે ”

“માઝ નામ અબ્બુલ કાદિર પ્રખ્યાત છે અને મારા દાદા- અયને કમાલ ( મુખુર્ ) અને મોટા બુઝુર્ગ માણસ હતા ”



અબ્બીમા જદ છે જદના અર્થ દાદા અને મમાવા બને થઈ શકે છે દાદાવી અલી કરું અને મમાવાથી હઝગત સમ્પદના મોહમ્મદ સલમ મુગદ હશે

## પ્રકરણ ૧૧ મું

### બીબીઓ અને અવલાદ.

પોતાની ઇબાદતના કાર્યમાં ખામી આવે એટલા માટે હઝરત પીરને પીર દસ્તગીર કંઠમાં લાખા સમય સુધી નિકાહ નથી પશુ જ્યારે નિકાહનો સમય આવ્યો તો આપે ચાર બીબીઓ સાથે નિકાહ કીધા એ વાળે કોઈએ સવાલ કીધો કે - “ આપે નિકાહ કેમ કર્યા ? ” જવાબમાં ફરમાવ્યું - ‘ બેશક હું નિકાહ નહોતો કરતો પણ હઝરત ગુલે અકરમ મલક્યો ફરમાન કયું કે તમે નિકાહ કરો એટલે મેં નિકાહ કરી લીધા આપ ફરમાવતા કે મારી ચારે બીબીઓ મારી સાથે ભારે મોહબ્બત ગળે છે ”

ઈસલામી ઇતિહાસમાં આપના સાહિબઝાદા શેખ અબદુરરઝાક માહેબના આધારે

**અવલાદ** વર્ણવામાં આવ્યું છે કે -

“ અમારા ખુઝુર્ગ પિતાની

કુલ અવલાદની સંખ્યા ૪૯ હતી જેમાં ૨૯ પુત્રો અને ૨૨ પુત્રીઓનો સમાવેશ થાય છે

શેખ અબદુલ્લા જખાઈએ હઝરત શેખ અબદુલ કાદિર કદબના આધારે જણાવ્યું છે કે હઝરત શેખ અબદુલ કાદિર રહીં કુમાવતા કે -“ જ્યારે માગ વગમા બાળકનો જન્મ થતો તો હું નવા અવતરેલા બાળકને પોતાની ગાદમા લેતો અને આ જીવતુ નહીં પણ મડદુ છે એમ કહીને તેના પ્રેમને માગ અતગમાથી કાઢી નાખતો જેથી કદાચ તે મરી જતો તો મને તેની માતનો લગારે શોક થતો નહીં ” એવીજ રીતે ઉપલા અહસ્થ જણાવે છે કે -“ આપની વચ્ચની મજલીસના દીવને કદાચ આપનું કોઈ બાળક મરી જતું તો આપના દરરોજના નિયમમા લગારે કેવું પડતો નહીં બલકે રાખેતા પ્રમાણે આપ મજલીસમા પધારીને વચ્ચ કુમાવતા અને જ્યારે ગુસલ તથા કફનથી પગારી લોકો ગળને આપની પામે લાવતા તો આપ જનાઝની નમાઝ પઢાવતા હતા ’

આપના એક દીકરા શેખ અબદુલ વહાબ સાહેબ સને પરર હિજરીના શાબાન માસમા બગદાદ ખાતે જનમ્યા અને ત્યાજ તા ૨૫ મી શાબાન સને ૫૬૩ હિજરીમા રાતની વખતે વફાત પામ્યા અને હલબાના મકબરામા દફન થયા



મરહુમ શેખ અબદુલ વહાબે ફિકેહ અને હદીસનું જ્ઞાન પોતાના પિતાથી પ્રાપ્ત કર્યું હતું અબુ ગાલિબ ઇબ્ને અલ નબા વિગેરે આલીમોને પણ હદીસ ચલણાવી હતી ઇસ્મ પ્રાપ્તી માટે અજમ દેશના હુઝ દરાજ શહેરોની મુસાફરી કરી હતી પોતાની વીસ વરસની વયમાં એટલે સને ૫૪૩ હિજરીમાં પોતાના પિતાની ન્યાયતમા આગી પેઠે દરમ તદરીનનું કામ બબ્બુ હતું અને કરી પોતાના પિતાની વફાત પછી વચ્ચ તથા કતવા લખવાનું કામ પણ કરતા હતા આપના શાગિર્દો મળ્યા બધ હતા લખાણ થવાના ભયથી તેમના નામ લખવાનું માદી વાજવામાં આવે છે આપના ભાઈઓમાં આપની સરખામણીમાં આવી શકે એવા એક પણ નહોતા કુકમાં એટલું કે આપ ઉચ્ચ દરજ્જાના ફકીહ, મોટા આલિમ અને મીઠી વાણી ધરાવનાર વકતા હતા.

ઝહેબી અને ખલીલ વિગેરે વિદ્વાનોની જિવાવતથી જણાય છે કે - આપે અબુલ હુન્નયન તથા ઇબ્નુ અબાબી તથા અબુ ગાલિબ બિન અલ નબા વિગેરેથી હદીસ સાલણી હતી આપ મોટા દરજ્જાના ફકીહ અને ઉચ્ચ પકતીના આહિદ તથા સર્વ માન્ય હતા પીડાતા

અને જીવન ઉઠાવતા લોકોની ફરીયાદો માલગી તેમની દાદ આપવા માટે અઢીફા તરફથી મુકર થએલા હતા ”

હઝરત પીરને પીર કહોના એક માહેબ જાહાનુ નામ શેખ ઇમા હતુ તેમના અબધમા અબુલ મઆલી વર્ણન કરે છે કે - ‘ હઝરત શેખ અબદુલ કાદિર કરોએ કુતુહુલ ગયબ નામની કિતાબ એમના માટેજ લખી હતી તેમણે “જવાહિર અમગ ” “ લતાઈ ફુલ અનવાગ ” અને બીજી કિતાબો ઇલ્મ તસવ્વુફમા લખી છે આપ આપના પિતાની વફાત પછી અને પંદર મા શામ દેશ મા આલ્યા ગયા હતા. તથા હદીસનુ જ્ઞાન પાતાના પિતા તથા બીજા આલિમોથી પણ પ્રાપ્ત કર્યુ હતુ દમિશકમા પણ હદીસ સાલગી હતી, છેવટે મિમગ આલ્યા ગયા અને ત્યાજ વસવાટ રાખ્યો મિસરમાં વચ્ચ ગોઈમા મસરૂફ રહ્યા અને ભારે લોકપ્રિયતા મેળવી આપની વફાત સને ૫૭૩ હિજરીમા થઈ શેર શાયરીમા પણ આપને ઠીક દખલગીરી હતી

હઝરત પીરને પીર કહોના શેખ અબુબકર અબદુલ અઝીઝ નામના ફીકરા હતા જેઓ સને ૫૩૨ હિજરીના શાબાન માસમા જનમ્યા હતા અને સને

૧૦૬ હિજરીના રબીઉલ અવ્વલ માસમા જુબાલ ખાતે વફાત પામ્યા દીની તથા દુન્યવી ઇલ્મની પ્રાપ્તી પછી જુબાલમા વસવાટ ગળ્યો હતો અને ત્યાજ દરગ તદ્દરીસ આપતા હતા ઘણા આલિમો અને ફાજિલાએ આપથી ફયઝ હાસલ કર્યો હતો.

હઝરત પીરાને પીર કેદ૦ના એક બીબા દીકરાનું નામ અબ્દુલ જબ્બાર હતું તેમણે પોતાના પિતાથી ફતવા આપવાનું જ્ઞાન હાસલ કર્યું હતું અને બીબા આલિમો તથા પિતાની પાસેથી હદીસ સાલળી હતી આપ ભારે મુશ્કી માફી માણ્ય હતા દુરવેશો અને કકીરોની સગતમા મોટો ભાગ પસાર કરતા હતા ઉપગત બુશનવીય પણ હતા અને પછપ ના ઝિલકજ માનમા ભર બુવાન વયે વફાત પામ્યા અને હલખા મહેલ્લામા દફન થયા.

હઝરત પીરાને પીર કેદ૦ના એક માહિબ ઝાઝાનું નામ શેખ હાફિઝ અબ્દુર રઝાક હતું જેમનો જન્મ અને ૧૦૮ ના ઝિક્ઝદ માસમા થયો અને શબ્દાલ અને ૧૦૩ મા વફાત પામ્યા અને બાપે હરખમા દફન કરવામા આવ્યા ફતવા લખવાનું કામ આપના પિતાથી હાસલ કર્યું અને હદીસ પણ તેમનાથી તથા

બીજા ઉલમાઓથી સાલણી હતી ઉપરાત આપે હદીસ સલગાવી અને લખાવી પણ હતી દરસ પણ આપતા હતા તથા વાતવિવાદનો પણ શોખ ધરાવતા હતા

હઝરત પીગને પીર કદ૦ના એક બીજા સાહેબ અદાનુ નામ શેખ ઈબ્રાહીમ હતુ જેમણે ફિરકેહ તથા હદીસનુ જ્ઞાન પોતાના પિતાથી હાસલ કર્યુ હતુ અને બીજા શેખોથી પણ હદીસ સાલણી હતી ઘણા લોકોએ આપથી ફયઝ હાસલ કર્યુ છે અને ૬૦૦ હિજરીમાં બગદાદ ખાતે અત કાળ થયો અને ત્યાના મકબરોએ હલખામા દફન થયા

પીગનેપીર કદ૦ના એક સાહેબ અદાનુ નામ શેખ અબદુલ્લા હતુ, પોતાના પિતા તથા મર્દિબિન મલનબાથી હદીસ સાલણી હતી અને ૫૦૭ કે ૫૦૮ મા જનમ્યા હતા

હઝરતના એક બીજા સાહેબ અદાનુ નામ શેખ યહયા હતુ, અને ૫૫૦ હિજરીમા જનમ્યા અને અને ૬૦૦ હિજરીમા ગુજરી ગયા હલખાના મકબરમા દફનાવવામા આવ્યા છે ફિરકેહ તથા હદીસનુ જ્ઞાન પોતાના પિતાથી હાસલ કર્યુ અને બીજા મશાયખોથી પણ હદીસ સાલણી હતી અને ઘણા લોકોએ આપથી

ફયઝ હાસલ કર્યો છે નહાનપણમાજ મિસર ચાલ્યા  
ગયા ત્યા એક દીકરાના બાપ બન્યા પોતાના પિતાના  
નામે તેમનું નામ અબદુલ કાદિર મળ્યું, ફરી ઘરડી  
વચ બાલ બન્યા માથે બનદાદ પાછા આવ્યા અને  
બગદાદમાજ યુજરી ગયા

હઝરત પીનને પીર મોખ અબદુલ કાદિર કહેવના  
શેખ મુમા નામના એક સાહેબઝાદા હતા મન પડપ  
ના બાઉલ અવ્વલ માનના જનમ્યા અને સને  
૧૬૧૧ હિજરીમા દમિશ્ક મુકામે યુજરી ગયા આપ  
૭ વા ભાઈઓમા મડવી છેલ્લે યુજર્યા હતા ફિકેહ  
તથા હદીસનું જ્ઞાન પોતાના પિતાથી હામલ કર્યું  
અને બીજા મજાયાબાર્યા પણ હદીસ માબજી હતી  
આપ દમિશ્કમા ગયા અને ઘણા વરસો મુધી તાના  
લોકોને પોતાના જ્ઞાનથી કાયદો પહોચાડતા રહ્યા, તે  
પત્રી મિસર ગયા અને ફરી દમિશ્કમા પાછા આવી ગયા

આપ મોટા ઝાહિદ અને નામાઝિત પુરૂષોમા  
હતા જી હજીના છેલ્લા તીવસા બીમારીમા પમા  
થયા હતા, આપનો દમિશ્કમા અત કાજ થયો  
તાજ નમાઝ નહ મળે મુબહદીયામા ભણવામા  
ને આપના ગમને જમલે કસયુન લેનમા  
દ ન આવ્યું

આપને મોટી મળ્યામા અવલાદ દર અવલાદ  
 થઈ તે બધાનું વર્ણન કરતા લખાણ વધારે ભય  
 છે તથી માડી વાળવામા આવે છે છતા કુટુંબનું  
 આરેકીન અબુ માલેહ શેખ નનર બિન ગેખ અબદુર  
 રઝઝાદ ઈને સંયતના અબદુલ કાદિર જીલાનીનું  
 થોડુંક વર્ણન લખવામા આવે છે આપે ફિકેહનું  
 જ્ઞાન પોતાના પિતા તથા તે મમયના બાણીતા  
 આલિમાથી લાસલ થયું અને હદીમ સાબગી ઉપરાત  
 પોતાના બુઝુર્ગ કાકા શેખ અબદુલ વડાબથી પણ  
 હદીમ સાબગી હતી દરમ તદરીમ કરતા, હદીમ  
 મલખાવતા અને લખાવતા તથા ફતવા પણ આપતા  
 હતા કમ્બલી મઝહબ રાખતા હતા વાઠ વિવાદ  
 પણ કરતા હતા. તા ૮ મી ઓક્ટોબર ૧૯૨૨ હિજરીમા  
 ખલીફા અઝઝાદિર બિ અમરુદ્દલાહની તરફથી કાઝીઉલ  
 કઝઝાત મુકરર થયા અને મજકુર ખલ ફાની જી હગી  
 મુધી એજ હોદ્દા ઉપર રહ્યા આવા ઉચા પદ ઉપર  
 પહોચવા છતા આપના આચાર વિચાર, મહુલ  
 કરણી અને નમ્રતામા લગારે ફેશર થયો નહોતા  
 આપની અદાલતમા ગવાહીઆ લખી લેવામા આવતી  
 હતી હરમલી મઝહબ વાળાઓમાં સઉથી પહલા

કાઝીઉલ કઝઝાત આપ હતા જે એ લકબથી  
 ચાળખાયા મને દરેક ડિજરીમા બલીકા અલમુસત  
 નસર બિલ્લાહે આપને એ પદ ઉપરથી દર કર્યા.  
 આપ ઉચી પડતીના મુહકક, આરિક મુદ્દહિસ  
 અને ભારે મીઠી વાણી વદનાગ મોભાદાર પુરૂષ હતા  
 મહહબની બાબતોમા આપનું જ્ઞાન બહુજ બોહુ  
 હતું મોટા લેખક છટાદાર વકતા મને દરેક જ્ઞાનમા  
 પ્રવીણ હતા આપ પોતાના દાદા ગેબઅબ્દુલ કાકિર  
 કબોના મહરેનાના મુતવલ્લી પણ હતા

બલીકા અઝઝાહિર ભારે દનસાફી અને હક  
 પચદ બલીકા હતા તખત ઉપર બિગજમાન થતાજ  
 બુલમા તથા રાજ વહીવટની બરાબીઓને જડ  
 મુબમથી ઉબરી નાબી અને દરેક હોદા ઉપર લાયક  
 તથા પ્રવિણ પુરૂષોની નીમાયુકે કરી જેમ તેણે  
 પોતાના આબા ગજ્યતા કાઝીના હોદા ઉપર આપને  
 નીમ્યા હતા મજકુર બલીકાએ આપને સત્તા આપી  
 હતી કે ગરીબતની રૂએ જેનો હક માખિત થઈ  
 વાય તેને તગતજ તેનો હક આપી દેવો તેમા લગાર  
 પણ દીલ કરવી નહી

તેટલા નિર્ધન અને મુદ્દલિસ કબજદારો કરજ ન

લગી શકવાના આરોપસર જેલમાં પડ્યા હતા તેમના તરફથી કચ્છ ભરપાઈ કરવા માટે મજકુર ખડીકાએ આપને દમ હજાર પીનાર મોકલ્યા હતા ઉપરાંત આમ અવકાશ એટલે મદરેમાં અને મમજીદો વિગેરેમાં દરેક જાતનો બદોબસ્ત તથા કેન્દ્રકાર કરવાની પુરેપુરી સત્તા આપને આપવામાં આવી હતી એટલે મુઘી કે મદરસાએ નિઝામીયામાં નીમાયુક તથા ખરતરફ કરવાની મત્તા પણ આપનેજ મોપી હતી, મજકુર ખડીકાના પીકરા ખડીકા મુસતનસર બિદલાહે આપને એ હોદ્દા ઉપરથી ખરતરફ કર્યા તો આપે નીચલા અશઆર લખ્યા —

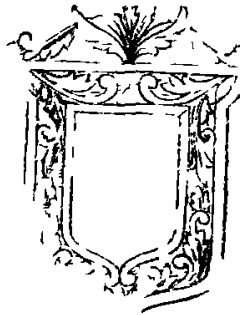
હું ખુદા તઆલાનો આભાર માનું છું કે તેણે કાઝીની પદવીથી મુકતી મેળવવાનું નારા ભાગ્યમાં લખ્યું હતું.

‘ હું ખડીકા મુસતનસર મનસુરનો આભાર પણ માનું છું અને તેના માટે માઅમુલ કરતા વધારે દુઆ માશુ છું ”

કાઝાતની પદવીથી હું થયાપછી આપે દરમ તદ રીસ શરૂ કરી અને “ઈરશાદુલ મુબતહીન” નામની કિતાબ લખીને તૈયાર કરી.



હઝરત શેખ અબ્દુલ કાદિર જીલ્લાની કદમ ની  
 અવલાદ બગદાદ, મિસ્ર શામ અને હુનિયાના બીજા  
 ભાગોમાં લાઈ ગઈ જ્યાં આપના શાગિર્દો તથા  
 મુરીદો આપની પ્રજ્યાતી કરતા હતા ત્યાં આપના  
 વશજો પણ આપની નામના વધારવાના કાગળબુત  
 બનતા હતા એવી રીતે મુરીદો અને વશજોએ આપના  
 મુબારક નામ તથા ઉચ્ચ કોટીના કામોનો આખી  
 હુનિયામાં પ્રચાર કરી દીધો અને આજે હુનિયાના  
 દરેકે ભાગમાં આપના મુરીદોની સંખ્યા કરોડો મુઘી  
 પહોંચી છે જે કયામત મુઘી આપના પવિત્ર નામ  
 અને શિલાબુને અમર ગણશે



## પ્રકરણ ૧૨મું,

### બીજા મશાયખીન

હમન્ના પીગને પીઠ દન્તગીઠ શેખ સંધ્યદ  
અબદુલ કાદિર જીલ્લાની ડાહ્યાના મમયમા બીજા મે કહેા  
મશાયખો ઉલમા અને ફાજિલો હતા પણ દરેકે  
દરેકે આપની પ્રગમા કરી છે અને આપની વિદ્વતા  
તથા ખુશુગી આગળ પોતાનુ માયુ નમાવ્યુ છે, આ  
સ્થળે અમે થોડાક ખુશુગોની ટુક નોંધ લઇએ છીએ

સંધ્યદના શેખ અખુબકર બિન હવાર અખતાયહી  
નામના એક ખુશુગ હતા જેઓ આખા ઇરાકના  
મશાયખો અને ઉલમાઓમા સઉથી વધારે શરીઅતની  
તાબેદારી કરનારા તથા નમ્ર સ્વભાવના હતા ઇરાકના  
મશાયખોમાથી જેમણે મઉથી પહેલા મશીખતનો પાયો  
રચ્યો અને મજબુત કર્યો તેમા આપ પહેલે દરજ્જે  
હતા ઇગિકના મોટા મોટા મશાયખો જેમકે શેખ  
મોહમ્મદ અશબનકી વિગેરે આપની પવિત્ર સગતથી  
ભારે લાભ મેળવી શક્યા આપના શાગિદોની સખ્યા  
અખખિત હતી મશાયખો અને ઉલમાની મોટી સખ્યા  
આપની તરફ જુ યઇ દુસ્દરાથી લોકો નજરાયુ

લઈને આપની સેવામાં હાજર થતા આપના પત્રો સાધારણ રીતે ભારે પ્રખ્યાત હતા, એમણે હંઝરત પીનને વીર કદોની ભારે પ્રસંસા કરી છે શરૂઆતમાં હુટકાટ કરતા હતા પણ પાછળથી તવબા કરી મશાયખો અને અકાબરોમાં ગણાવા લાગ્યા એમના અગણિત મુરીદો હતા

શેખ મોહમ્મદ અથવા કેટલાકના કહેવા પ્રમાણે શેખ અબુ મોહમ્મદ તલહતશબનકી નામના બુઝુર્ગ જલીલુ કદ્ર અને મહાન મશાયખોમાંથી હતા શેખ અઝઝ વિગેરે ઘણા ઉલમા અને કુતુબા આપની પવિત્ર સોહબતથી લાભ ઉઠાવતા હતા ઉપગત બીજા ઘણા લોકો આપના શાગિદ હતા અબુઅકર બિન હવાર રસીની પછી સુલુકની ગાદી ઉપર આપ બિરાજમાન થયા હતા, શરૂઆતમાં આપ પણ હુટ કાટ કરતા હતા શેખ અબુઅકર બિન હવારના અવીયા (આશ્રમ) ની પાસે પહોંચીને આપનું હૃદય બેકાબુ થઈ ગયું જેથી પોતાના હુટારા સાર્થઓની સાથે શેખ અબુઅકરની સેવામાં હાજર થઈને તવબા કરી લીધી અને તેમના મુરીદ થઈ ગયા આપ પ્રખ્યાત મશાયખ અને અવલીયા અલ્લાહ હતા પોતાના

પીર શેખ અબુમકરની સેવામાં ત્રણ દીવસ રોકાયા તેનું વર્ણન કરતા ફરમાવે છે કે - “ મેં પહેલે દીવસે દુનિયાને તગ્છોડી, બીજે દીવસે આખિસ્તની તરફ જુક્યું અને ત્રીજે દીવસે મેં ખુદ તઆલાને તલબ કર્યો અને અલ્લાહ મિવાય બીજાની તન્દથી મોઢું કેન્વી લીધું અને મેં તેને પ્રાપ્ત કરી લીધો ”

તાબુલ આરેશીન શેખ અબુલ વક્ષ મોહમ્મદ બિન મોહમ્મદ બિન ઝયદુલ હલવાની અશહીર ખુદાદેસ નામના એક બીજા ખુજુર્ગ પહોંચતા જેમની ગણતરી ઈગકના નામાકિત મશાયખોમાં થતી હતી આપના આલીમ મેવકો સાહિબે હાલો એહવાલ હતા. કહે છે કે આપના મુરીદોમાંથી ૧૭ અવલીયા હતા. શેખ મોહમ્મદ અશબનકીના હાથ ઉપર ખયઅન કરી હતી શરૂઆતમાં આપ પણ લુટફાટ કરતા હતા. મજકુર શેખના ફરમાનથી તાયબ થઈ ગયા અને તેમના ખામ મુરીદોમાં દાખલ થયા અને ફરી અગદાદમાં તરીકત વાળાઓના હાદી અને પીર બન્યા. પોતે શેખ અબદુલ કાદિર જીલાની કેદમ એ તેમની તારીફ કરી છે જેમકે આપે ફરમાવ્યું છે કે - “ મારેફત અને હકીકતમાં શેખ અબુલ વક્ષ જેવો બીજો કોઈ કુદદી માણસ થયો નથી ”

મધ્યદિન શેખ હમ્માદ બિન મુમલિમ બિન  
 દુદતુદદખામ નામના બુઝુર્ગ હકીકત અને મારફતમા  
 બહુ મોટો દ જો ધગવતા હતા બગદાદના આગેવાન  
 મુશીઓ તથા મશાયખો આપના સિલસિલામા હતા  
 જેમકે હઝરત કુતબે ગબાની, જવને મમદાની શેખ  
 અબદુલ કાદિર જીલાની કદમ એ પણ આપથી  
 તરીકત હાસલ કરી હતી અને લાખા સમય મુધી  
 આપની મેવામા રહી લાલ મેળવ્યો હતો મજદુર  
 શેખ સાહેબે ફરમાવ્યું છે - ‘ મઉથી વધુ નજીક  
 અને ઉત્તમ તરીકે અદલાહ તઆલાથી મોહબ્બત  
 રાખવાનો છે પરંતુ જ્યાં મુધી મોહબ્બત ગળનાર  
 હું પદ તજીને આત્મા ન બની જાય ત્યાં મુધી  
 અદલાહની મોહબ્બત પ્રાપ્ત થતી નથી હું પદ દુર થતા  
 અદલાહની મોહબ્બત ખરી રહે છે ” પરહેઝગારી,  
 ઇબાદત, તરીકત અને કશ્ફમા બહુ બુલદ ફરજો  
 ધગવતા હતા હઝરત પીરાનેપીર જેવા મહાન બુઝુર્ગ  
 આપના માનનારાઓમા હતા એ કાઈ ચોખ માનની  
 વાત ન હોતી

શેખ અઝાઝ બિન મસ્તુદઅલ બતાયહી ઇન્કિલા  
 મશાયખ અને આગેવાનોમા ઉચ્ચ ફરજો ધરાવતા

હતા મુન્નતની તાબેદારી તથા મુજ્જહિદા અને મુરાકિબામા એકા હતા અમળ્ય લોકોએ આપથી તરીકતના ઇદમ પ્રાપ્ત ઈર્થો બધા ઉલ્લમા અને મરાયબો આપનુ ભારે મનમાન કરતા હતા આપના વચના ભારે અમરકારક અને માનકૃત તથા લકીરતના લેહોથી ભરપુર છે

રોખ અલ મનમુર અલ બતાયહી ગ્રીઠ નામના ભારે રૂપાળા અને દેખાવડા તથા ભલા બુઝુર્ગ બતાયહના મગાયબીનોમાથી હતા પાછલા બુઝુર્ગોના નમુના રૂપ હતા મોહબ્બતના નબધમા આપથી પુછવામા આવ્યુ તો આપે ફરમાવ્યુ કે - મોહબ્બત વાગા હમેશા નિશામા રહે છે અને મોહબ્બતના મતીરા પીને અબ્બયબીમા ગરકાવ થઈ જાય છે નિશામાર્થ નીકળે છે તો અબ્બયબીમા અને અબ્બયબીમાથી નીકળે છે તો નિશામા સંપડાય છે ' તે પછી આપે નીચલા અક્ષઆર પઢ્યા

‘ મોહબ્બત એવો નીશો છે કે જેનો ખુમાર મતી જાય છે અને એમા નબળાઈ તથા હમેશા બીમાર રહેવુ માર લાગે છે ”

“ મોહબ્બત મોતની પેઠે દરેક મોહબ્બત વાલાને

મારી નાખે છે અને જે માણસ તેનો સ્વાદ ચાખે છે તેજ મરી જાય છે ”

મધ્યદુલ આરેષીન અખુલ અખ્યાન અહમદ ખિન અલી ખિન અહમદ નકીલ બતાયહી નામના ખુઝુર્ગ હતા જેઓ બહુ મોહટા આલિમ અને આગેવાન મશાયખ હતા અગણિત લોકોએ આપથી ઈલ્મ હામલ કર્યું આપ મુબહિદ્દે બહુ કળ્તા હતા તરીકત અને કોમી રથીતી તથા કોમના મકટોની ગુચ ઉડલવામા બહુ મોટો દરજ્જો ધરાવતા હતા ઉપનાત પગેણુઓની સેવા ચાકરી કરનારા તથા નરમ સ્વભાવના અને દુનિયાથી દુર રહેનારા હતા.

શેખ અલી ખિન મુસાફિર ખિન ઈનામાઈલ અલ અમવીશશામી વલ હકારી નામના ખુઝુર્ગ બહુ મોટા આલિમ અને વહી હતા. તરીકત અને હકીકતના પુરેપુરુ જ્ઞાની હતા આપે ભારે સખત અને મુશકિલ મુબહિદ્દ કર્યા હતા તેથી આપનો તરીકો કેટલાક મશાયખોને ભારે લાગતો હતો હઝરત પીરાને પીર કદ૦ આપની ભારે ઈઝઝત અને સનમાન કરતા અને ફરમાવતા કે —“ જો ગિયાઝત અને મશકકત તથા મુબહિદ્દાતથી નખુવતનું મળવું સભવિત હોત તો શેખ અલી ખિન મુસાફિર એને પ્રાપ્ત કરી લેત ”

કુદવતુલ આરેશીન અલી બિન અલ હયઅતી  
મદીન નામના ખુઝુર્ગ ઇરાકના મોટા મશાયખ તથા  
તે સમયના કુતુબ અને કગમતી પુરૂષ હતા આપ  
લગભગ ૮૦ વર્સના થયા પણ આટલી મુદતમા  
આપે કોઈ ખાસ એકાત વાન બનાવ્યુ નહી બલકે  
બીબા ફકીરોની વચ્ચેનું મુકામ જતા હતા બીબા ફકીરોની  
પેરે અલ્લાહ તઆલા એ આપને લોખિય બનાવ્યા  
હતા હઝરત ગીરાનેવીઝ કેદ૦ આપના માન મેહબુબત  
રાખતા અને ભારે સનમાન કરતા હતા આપના મુગીદો  
પણ ઘણા હતા આપ તમને કેળવવામા ભારે મહેનત  
લેતા તથા મુશકેલીઓને દુર કરતા હતા

રોબ અમુનઅમા મુનલિમા બિન નઅમતુદ્દસરાજી  
નામના ખુઝુર્ગ મશાયખોમાના એક હતા કરામત  
ધરાવનાર ઉચા ફગ્ગતના, ઉચી હીમ્મતના અને  
અડગતામા એકા હતા અસાધાગળુ ગીતે પ્રખ્યાત  
હતા આપનો દબદબો અને ખુઝુર્ગી લોકોના જીરોમા  
ડાલગયલી હતી મહા વિદવાન મળી અને ગરીબોનુ  
પોષણ કરનારા હતા આપના શાગિર્દા ઘણા હતા અને  
મોટા મોટા આલીમ મશાયખો આપના મુરીદ હતા

રોબ અફીઝુલ મનજી નામના ખુઝુર્ગ શામના



મશાયખોમાથી હતા, મોટા મોટા ચાલી ન શાયખોએ  
 આપની સગતથી લાલ ઉગ્યો હતો આપ મઉથી  
 પહલા ખિરકએ ઉમરીયા લઈને શામ ગયા આહિએ  
 હાલ અને કગમન ધગવનાર અને ખુલદ મરતખા  
 વાળા ખુઝુર્ગ હતા

કુદવતુલ આગેશીન શેખ અલી બિન વહખર  
 ગ્ળીઝ નામના ખુઝુર્ગ ઈરાકના મશાયખોમાથી હતા  
 અને કગમાત તથા મરતખામા ઘણા ખુલદ દરજ્જા  
 ઉપર હતા અદલાહ તઆલાએ લોકોના મનમા  
 આપનો મોટો માન મરતખો અને દબદખો ગળ્યો  
 હતો મનજગમા મુરીદોને કેળવવાનું કામ આપથી  
 નબધ નખનો હતો ઘણા મશાયખા આપની શાગિરી  
 ઉપર ગર્વ ધરાવતા હતા પુર્વના અમખ્વ મશાયખોનો  
 સખવ આપની સાથે હતો, વફાતની વખતે ઈકેતેર  
 મુરીદો હતા અને તે બધા પુરા પ્રવિણ હતા  
 જણાવવામા આવ્યું છે કે બાળ વયમા કુગને મજીદના  
 હાકિઝ થઈને બ-દાદ ચાટ્યા ગયા અને ત્યાના  
 ઉલમાઓથી ઈદમ હામલ કરતા રહ્યા કુગસતના  
 મમયે મસજીદમા ઈબાદત અને અદલાહની યાદ કરતા  
 હતા, આપના સદગુણ અને પ્રશસા ખત્ર ઉચતાનો

પાર નથી, આપ એક છટાદાર અને અલકારિક  
 ભદ્રવાન હતા કેઈ વખત મારા ખાતા નહાતા.  
 અને લગભગ લીધે આસમાનના તરફ નજર  
 પણ ઉઠાવીને જોતા નહાતા મનભર ગામમાં  
 ખંડોયા ગામમાં આવીને રહ્યા અને એ સી ડરતા  
 વધુ વયમાં વફાત પામ્યા

કુદવતુલ આરફીન મુનાબન મોહન અઝઝુબી  
 નામના સુઝુર્ગ પણ ભાર નાનાકેત હતા બધા  
 હલમાં અને મર્યાબા આપનું સનમાન કરતા હતા  
 ઘણા આસમા આપના શામેલ હતા અને ખ્યલાકાએ  
 આપના રૂડા સગનમાં જી જાણ ઉઠાવ્યા છે. ઘણા  
 ખરા છુપા ભદ્રા આપ ગાહ કરી દેતા હતા હજી ત  
 પોગન પોર કેદર આપની નજીમાં જતા અને માન આપતા  
 હતા એક વખત તથા હજી કરીને આવતા હતા.  
 ત્યારે એ દીવમના માર્ગ ઉપર લોકાને આવકા  
 મોહવા હતા અને જ્યારે બગદાદમાં આવ્યા ત  
 પાત પીરાન પીર કેદર પણ ભારે ના તા'યુ  
 હતું આપ મારફી નાગન કેદરમાં હજાણ રાખ્યું  
 હતું અને ત્યાજ અત કાગ પણ વધે

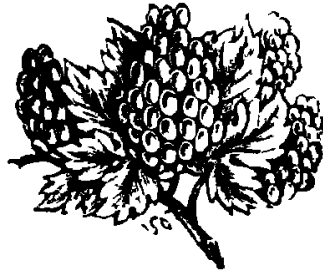
કુદવતુલ આરફીન નામ અસલાનુ દમીરકી નરા ન

મોટા મશાયખોમાથી હતા. મઅરિક્ત અને હકીકતમા પુરી પ્રવિણતા ધરાવતા હતા અને ઈમામુસ્સાલેનેન હતા શામના મુઝીદોની ડેળવણી આપથી મઅધ ધનવતી હતી મઅન્કિત અને હકીકતમા આપનો કલામ નાબુક તથા ખુલદ છે દમિશ્કમા રહેતા હતા અને ત્યાજ દફન થયા

કુદવતુલ આરેકીન ઝિયાઉદ્દીન અબુન્નજુમ અબદુલ કાહિર બકરી અસ્મોહરવન્દી નામાઝિત ઉલના અને આગેવાન મશાયખોમાથી હતા આપનો લકખ મુકતીઉલ ઈગઝીન હતું ઉલમા અને મશાયખો મને આપને પોતાના પેશવા માનતા હતા લાખા મયમ પુધી મદ્રસ એ નિઝામીયામા શિક્ષણ અને કતબો આપતા હતા શરીઅત તથા તનીજમા કાયદો આપનારા પુસ્તકો વ્યા હતા દુર દગઝથી વિદ્યાર્થીઓ બગદાદ આવીને લાલ ઉઠાવતા હતા

આપનો નિવેક પ્રશના પાત્ર હતો આપે લોકોના મન હરખ કરી લીધા હતા ઘણા મશાયખોએ આપની મજાતથી લાલ ઉઠાવ્યો છે અને ઘણા મુઝીઓએ પોતાનો મઅધ આપથી બહુ ર્યો છે ઘણે કુચ્થી લોકો માપના દર્શન અર્યે આવતા હતા

આ પુત્રુગોં ઉપરાત ઘણા મશાયખો, આલીમો,  
 પુત્રુગોં અને અવલીયા હતા જેઓ હઝરત શેખ  
 અબદુલ કાદિર પીરાને પીર કેદોની પ્રશસા કરનારા,  
 લાલ ઉઠાવનારા અને માન આપનારા હતા લખાણના  
 ભયથી માત્ર આટલા પુત્રુગોંનું જ વર્ણન કરવામા આવ્યું છે



## પ્રકરણ ૧૩ મું આપની વક્તા.

પાછલા પ્રકરણો ઉપરથી લાઇએ જાણીતા થઈ ચુક્યા હશે કે હઝરત પીરાનેપીર કદંની મુબારક જીંદગીનો મોટો ભાગ બગદાદમાં પસાગ થયો હતો ત્યાં તેઓએ ભારે ગરીબી અને ગુમનામીમાં શિક્ષણ લીધું, ત્યાંજ તરીકત તથા સુલુકના દરજ્જા તથા કર્યા, ત્યાંજ મુજલહિદા, ઈબાદત અને રિયાઝત કરી, ત્યાંજ દરસ તદ્દરીસ, વચ્ચે નસીહત અને ફતવા આપતા રહ્યા, ત્યાંજ લોકોને મુરીદ બનાવ્યા અને રૂહાની હકીકત માઅગ્નિક્તથી જાણીતા કર્યા ત્યાંજ લગ્ન કેયું, ત્યાંજ અવલાદ થઈ, ત્યાંજ અવલાદને શિક્ષણ આપ્યું અને અપાવ્યું તથા છેવટે ત્યાંજ દરેક જાતની દીની તથા દુન્યાવી ઉચ નીચ જોઈને તા ૮ મી ગ્વીઝરસાની સને ૫૬૧ ના રોજ આ ફાની દુનિયાનો ત્યાગ કર્યો અને બીજી સાજે બગદાદમાં બાબુલ અઝજ નામના મહેલ્લામાં આવેલા પોતાના મહેરેસામાં દફન થયા

ઈબ્ન જવઝીના નવાસા અહ્લામાં શમસુદીન અબુલ મુઝફ્ફર યુસુફ રહેંએ દીની તારીખમાં લખ્યું છે કે -

“આપ મને ૫૬૧ હિજરીમા વફાત પામ્યા લોકોની અગણિત ગરદીના કારણે રાતની વખતે દફન થયા બગદાદમા કોઈ પણ એવો માણસ નહોતો જે જનાઝામા ગરીક ન થયો હોય હલખા મહેલ્લાની સઘળી સરકા અને મકાનો લોકોથી ભરપૂર થઈ ગયા હતા તેથી આપ દીવમે દફન થઈ શકતા નહોતા.

ઈબ્ને નજ્જારનું કહેવું છે કે—‘તા ૧૦ મી રબીઉત્તમાની મને ૫૬૧ હિજરી ને શનીવારની રાતે આપનો અત કાળ થયો અને આપના કફન દફનથી રાતે ફરેગ થયા આપના સાહિબઝાદા હજગત અબદુલ વહાબે આપના બીજા સાહિબઝાદાઓ, આપના ખાસ મિત્રો, ગાગિદો, મશાયખો અને બીજા અસખ્ય લોકોની સાથે જનાઝાની નમાઝ પઢી અને આપનાજ મદ્રેસાની છત નીચે દફન કર્યા સવાર નુધી મદ્રેસાનો દરવાજો બંદ ગળ્યો જ્યારે સવારે ખારાગુ ઉઘડ્યું તો લોકોના ટોળે ટોળા આપની કબર ઉપર જનાઝાની નમાઝ પઢવા આવતા હતા.

હાફિઝ અયનુદ્દીને પોતાની કિતાબ તબકાતમા લખ્યું છે કે—‘જે રાતે આપ દફન થયા તેની સવારે નસર અલમયસરી એ આપનો મરસીયો

લખ્યો જેનો પહેલો શેઠ આ પ્રમાણે છે -

“ સવારનો આ નવો બનાવ બારે અસહ્ય છે,  
એનાથી સવારનો નિયમીત પ્રકાશ તદ્દન ગ્હો નથી ”

જણાવવામા આવે છે કે “ હઝરત શેખ અબદુલ  
વહાબે અત કાળના સમયે હઝરત પીગનેપીઝ કદઠની  
વસીયત તલખ કરી તો આપે ફરમાવ્યું -

“ તકવા માત્ર બુદ્ધા માટે છે, અને તેની ઈબાદત  
કરવી

“ કોઈથી બીક ન રાખ અને ન તો કોઈથી આશા  
રાખ ’

“ તમામ જરૂરતો અદલાકને મોપ અને તેની  
પાસેજ તેની માગણી કર ”

“ બુદ્ધા તઆલા વિના કોઈ પર ભરૂંસો ન રાખ  
અને તેના વિના કોઈ પર ઈતબાજ ન રાખ, તવહીદ ઉપર  
બધા મળતા છે

તે પછી પોતાની આસપાસ એકેલી પોતાની  
અવલાદને ફરમાવ્યું —

“ અહીં મારી પાસે તમારા સિવાય એક બીજું  
ટાણુ આવ્યું છે, ખમો અને તેને જગ્યા આપો અને  
તેમનો અદબ બજાવી લાવો, આ સ્થળે મહાન રહેમત

નાઝિલ થઈ રહી છે અને જગ્યાની તગી છે ” તે પછી ફરમાવ્યું “ અલયક મસ્સલામ રહેમતુલ્લાહે વ ગફરુલ્લાહે લી વલકુમ વ તાબા અલઈયા વ અલયકુમ એટલે તમાગ પર સલામ રહેમત અને ખરકત થાય ખુદા મને અને તમને બખશે અને મારી તથા તમારી તવબા કુબુલ કરે ”

કહે છે કે એક રાત દીવન આ વચનો ફરમાવતા કે - ‘ મને કોઈ વસ્તુની પરવા નથી અને હું મલેકલ મવતથી પણ ડરતો નથી ’

શેખ અબ્દુલ રઝાક અને શેખ અબુનનર મુનાથી જણાવવામા આવ્યું છે કે અત કાળના સમયે આપે ફરમાવ્યું - “ ઈસતઅનતો બિલ્લાહે હિલ હઈઈલ લઝી લા યમુતો વલા યખશા મુબ્હાના મન તઅઝઝા બિલ કુદરતે વલ કહરિલ ઈબાદિલ મવતે, લાઈલાહા ઈલલ્લાહે મોહમ્મદુર રસુલુલ્લાહ

શાહ અબુલ મઆની રહેં એ મિશ્તાહુલ ઈબલામની સનદ ઉપર લખ્યું છે કે - ‘ શેખ અબ્દુલ કાદિર જીલાની કદં રબીઉસ્સાની મહીનાની સતરમી તારીખે વક્ત પામ્યા હતા ” અને વળી જણાવ્યું છે કે - “ કેટલાક રિસાલામા રબીઉસ્સાની મહીનાની



તેરમી તારીખ પણ લખેલી છે” ફરી જણાવે છે કે—“અગદાદથી જે ઉલમા આવ્યા છે તેઓ વર્ણન કરે છે કે—“હજરતનો ઉરસ મજકુર માસની સતરમી તારીખે થાય છે એ કાગળે આ તારીખ ખરી છે હુકમા એટલું જ કે આપની વફાત રખીઉરસાની સને ૫૬૧ હિજરીમા થઇ છે ચોકસ તારીખમા મતભેદ છે સતરમી તારીખે ઉરસનું થવું વફાતની તારીખ એજ હોવી જોઇએ એમ માની શકાય નહીં  
**વફાતની તારીખ.**

ગવસે આઝમ કરીમ મહમુદહીન  
હમા છુત્તે કગમતે દીદમ  
પાસદે શસ્તોયક એ હિજરત શુદ્ધ  
કઝ વફાતશ અલામતે દીદમ  
માલે તારીખ ફવતે આ હજરત  
અય મઆલી કયામતે દીદમ



મી કુરેશીના લખેલા તથા અનુવાદક કરેલા  
પુસ્તકોનું ટુક લીસ્ટ.  
ગુજરાતી અક્ષર અને ગુજરાતી ભાષા.

અ. પા.

જગે બદર (સચિત્ર) રાતા	—૮—
જામે ઓહફ-વાર્તા	— — ૦
નઝ્મી ગાઝી-રાતા	૧—૮—
દુનમને કમાલ-સાચત રાતા	—૧ — ૦
જુવાની દીવાની-વાર્તા	૦—૮—
નમીઝદદીન-વાર્તા	૦—૧૦—૦
જહાઝ્જ-વાર્તા	— — ૦
સનીમ અને મહેઝન્નીસા-વાર્તા	૦—૧૦—૦
અલુધારી આફત-વાર્તા	૦—૧૦—૦
ઈફતી એક અનમોલ બટ-વાર્તા	૦—૨—૦
અખતર મેહેલ-વાર્તા	૦—૨—૦
રાકામા રોઝો-વાર્તા	૦—૧—૦
આબેદા ભાગ ૧-વાર્તા	૦—૧૨—૦
અલ-ઈસ્લામ	૧—૧૨—૦
અમાગ નખી અને તેમના બોધવચન	૦—૮—૦
ફળ કથા સચિત્ર	૧—૮—૦
દુ ખી ફિરોઝ	૦—૧૦—૦
ગવહરનન અથવા અલબેલી નાગ	૧—૮—૦
ગાઝી અનવર સહીદ સચિત્ર	૦—૪—૦
ફવઝી પાશા સચિત્ર	૦—૨—૦

રાશ્ત્ર પાશા સચિત્ર	૦—૨—૦
નૃસિંહ પાશા સચિત્ર	૦—૩—૦
હજરત પીગનેપીગનુ જીવન ચિત્ર	૧—૦—૦
હજરત મોહમ્મદ સંનુ દુક જીવન વ્રતાત	૧—૮—૦
અમાગ નખી	૦—૨—૦
નજદીગએ મોહરમ	૦—૨—૦
હાલાતે ઇસ્તમખોલ	૦—૪—૦
મજહબી નોધપોથી	૦—૧—૦
તોહફએ ઇફુ દોહા	૦—૧—૦

### ઉર્દુઝબાન અને ગુજરાતી હરશેમાં

કુતુહલ ઇસ્લામ-ભાગ પહેલાથી દુન સુધી દરેક	
ભાગની	૧—૪—૦
બહારે ઇમજાન	૦—૨—૦
જોગે જવાની	૦—૪—૦
દુઓગ ફલોગ-કા-ભાગ ૧-૨	૫—૪—૦
મનસુ મોહના	૨—૦—૦
તુર્ક હવાબાઝ	૦-૧૨-૦
હી દી જાસસ	૦—૮—૦
અગકાને ઇસ્લામ	૦—૬—૦

ઉપગત ખીજા નવીન પુસ્તકો જાપાય છે અને જે પુસ્તકો ખલામ થઇ ગયા છે તે અહી લખ્યા નથી મોટુ લીન્ટ મ ગાવો

મ ગાવો — અમીર હસન નિઝામી

પાચપટી, અમદાવાદ.

બુકબાઇન્ડર

ફકીરભાઈ જોશીભાઈ એન્ડ કો.

પીરમસારોડ-અમદાવાદ.

